

COMMUNITY POLICING AND PREVENTIVE ACTION IN FINLAND

Kalle Härönoja AMK20151A
2/2017

<p>Tekijä</p> <p>Kalle Härönoja</p>	<p>Tutkinto/kurssi ja opinnäytetyö/nimike</p> <p>Poliisi AMK/20151A Opinnäytetyö</p>	
<p>Julkaisun nimi</p> <p>Community policing and Preventive action in Finland</p>	<p>Julkisuusaste</p> <p>Julkinen</p>	
<p>Ohjaajat ja opintoaine/opetustiimi</p> <p>Tiina Koivuniemi</p>	<p>Opinnäytetyön muoto</p> <p>Toiminnallinen</p>	
<p>Tiivistelmä</p> <p>Opinnäytetyössäni esittelen Suomessa käytössä olevia ennalta estävän toiminnan ja lähipoliisitoiminnan eri malleja. Työhön on kasattu tällä hetkellä voimissaan olevia lähipoliisitoiminnan malleja tiiviiseen, mutta informatiiviseen pakettiin. Työn perimmäinen tarkoitus on toimia informaatiotyökaluna Suomen ja Tunisian välisessä yhteistyöprojektissa, joka tähtää Tunisian poliisivoimien uudelleen syntymiseen luotettavana ja ammattitaitoisena ”kansan omana poliisina”. Osana tätä muutosta Tunisian poliisivoimiin on tarkoitus luoda paikallisiin olosuhteisiin soveltuva lähipoliisitoiminnan malli.</p> <p>Työ tarjoaa kuitenkin informaatiota Suomen lähipoliisi toiminnasta kaikille siitä kiinnostuneille riippumatta lukijan lähtökohdista.</p>		
<p>Sivumäärä</p> <p>26 + liitteet 57</p>	<p>Tarkastuskuukausi ja vuosi</p> <p>Huhtikuu 2017</p>	<p>Opinnäytetyökoodi (OPS)</p>
<p>Avainsanat</p> <p>Tunisia, ennalta estävä, lähipoliisi, kansainvälinen yhteistyö, paikallinen ongelmanratkaisu, ankkuri, nettipoliisi, koulupoliisi</p>		

Community policing and Preventive action in Finland

Kalle Härönoja 20151A POLAMK

Tampere 2017

Sisällys

Johdanto	3
1.1 Opinnäytetyön toimeksianto	4
1.2 Opinnäytetyön käytännön työelämän ongelma Tehtävän asettelu	4
2. Tunisia	5
2.1 Tunisian historia lyhyesti	6
2.2 Arabikevät	8
2.3 Tunisian nykyinen turvallisuustilanne	9
2.4 Suomen ja Tunisian välinen yhteistyö	9
3. Opinnäyteprosessin kuvaus	10
3.1 Käynnistysvaihe	11
3.2 Työskentelyvaihe	12
3.3 Tiedon kerääminen	13
3.4 Oppaan laadinta	14
3.5 Opinnäytetyön raportointi	15
3.6 Viimeistelyvaihe	16
4 Opinnäytetyön menetelmälliset valinnat ja aineistot	17
5. Johtopäätökset ja pohdinta	20
5.1 luotettavuuden arviointi	20
5.2 Pohdinta ja suositukset jatkotoimenpiteiksi	22
Lähde luettelo	26

Johdanto

Monissa länsimaissa lähipoliisitoiminta on poliisin perustehtävä ja eräissä maissa, kuten Belgiassa se mainitaan jopa poliisilainsäädännössä. Lähipoliisitoiminnan perusta löytyy myös Suomen poliisilain 1 §:stä. Lähipoliisitoiminnalla tarkoitetaan turvallisuuden ja turvallisuuden tunteen tuottamista sekä rikollisuuden ja järjestyshäiriöiden ennalta ehkäisemistä. Yhteistyö ja vuorovaikutus muiden viranomaisten, kolmannen sektorin, yksityisen sektorin ja kansalaisten ja kansalaisryhmien kanssa on lähipoliisitoiminnan kulmakivi. Meillä Suomessa lähipoliisitoiminta ymmärretään yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseen sekä rikostorjuntaan liittyvänä ajattelu- ja toimintatapana, kuten myös toimenkuvaan mahdollisesti sisältyvänä asiantuntijatyönä (esim. koulupoliisi, nettipoliisi, nuorisopoliisi). Yllä kuvatun määrittelyn mukaisesti lähipoliisi on aina poliisin panos turvallisuusyhteistyössä ja sen suunnittelemisessa. Sen lisäksi lähipoliisi on toiminta- ja ajattelutapa, jossa lähipoliisin keskeisiä elementtejä sovelletaan ”muussa poliisityössä”, so. poliisin perustyössä - joiltakin osin, joissakin tilanteissa jne. Poliisi toimii perustyössään silloin ”lähipoliisimaisesti”. (Lähipoliisitoiminnan strategia 2010, 4.)

Poliisin toimintaympäristö muuttuu jatkuvasti yhteiskunnan kehittymisen mukana. Tulevat vuodet vaativat julkiselta hallinnolta sopeutumista nykyistä niukempiin resursseihin. Toimintojen priorisoinnin merkitys kasvaa, sillä resurssien niukkuudesta johtuen toimintaa ja resursseja joudutaan kohdentamaan kulloinkin tärkeinä pidetyille painoalueille. Julkisten palvelujen on säilytettävä käyttäjien hyväksyntä, sillä tämä on ainoa keino säilyttää niiden oikeutus pidemmällä aikavälillä. Peruspalveluilla vaikutetaan siihen, miten yhteiskunnasta syrjäytyneiden määrä kehittyy. Rikosten, häiriöiden ja onnettomuuksien ennalta ehkäisemisen merkitys kasvaa. Ennalta estävä toiminta edellyttää yhä enemmän sektorirajat ylittävää

yhteistyötä. Ennalta ehkäisevä toiminta on keskeistä ihmisten turvallisuuden tunteen ylläpitämiseksi. (Lähipoliisitoiminnan strategia 2010, 4.)

Näistä lähtökohdista tässä työssä esitellään Suomen lähipoliisitoiminnan eri muotoja. Työssä on kasattu tällä hetkellä voimissaan olevia lähipoliisitoiminnan malleja tiiviiseen, mutta informatiiviseen pakettiin. Työn perimmäinen tarkoitus on toimia informaatiotyökaluna Suomen ja Tunisian välisessä yhteistyöprojektissa, joka tähtää Tunisian poliisivoimien uudelleen syntyamiseen luotettavana ja ammattitaitoisena ”kansan omana poliisina”. Osana tätä muutosta Tunisian poliisivoimiin on tarkoitus luoda paikallisiin olosuhteisiin soveltuva lähipoliisitoiminnan malli. Työ tarjoaa kuitenkin informaatiota Suomen lähipoliisi toiminnasta kaikille siitä kiinnostuneille riippumatta lukijan lähtökohdista.

1.1 Opinnäytetyön toimeksianto

Seuraavissa kappaleissa kerron; kuinka valitsin tämän aiheen. Esittelen myös Tunisian ja Suomen välistä yhteistyöprojektia ja sekä kerron Tunisian tilanteesta lyhyesti.

Opinnäyte tuli toimeksiantona Poliisiammattikorkeakoulun kansainväliseltä linjalta. Olin osoittanut mielenkiintoa kansainväliseen yhteistyöhön liittyvään opinnäytteeseen. Kansainvälisen sektorin johtaja Peter Sund läheistyi minua Tunisia aiheisella työllä. Projekti oli tässä vaiheessa ollut käynnissä noin kaksi vuotta ja siihen olisi mahdollista tarjota oma panoksensa lähipoliisimikroprojektiin liittyen.

1.2 Opinnäytetyön käytännön työelämän ongelman asettelu

Tällä työllä pyritään täyttämään informaatiovajetta, joka vaikeuttaa Suomen lähipoliisitoiminnan esittelyä Tunisian poliisivoimille Tunisiaprojektiin liittyen. Näinpä tälle toiminnalliselle työlle asetettiin kaksi tehtävää

1. Englanninkielisen käsikirjan kokoaminen Suomen lähipoliisitoiminnasta, jota voidaan hyödyntää Tunisian poliisivoimien reformissa informaatiotyökaluna
2. Englanninkielisen esitteen kokoaminen Suomen lähipoliisitoiminnasta, jota voidaan hyödyntää Tunisian poliisivoimien reformissa informaatiotyökaluna

Nämä tehtävät ovat tarkentuneet yhteistyöprojektin edetessä. Käytännön keskusteluiden sekä esitietojen hankkimisen tuloksena on täsmentynyt tämän työn tehtävä edellä mainittuun muotoon. Projektin kansainvälisestä luonteesta johtuen prosessin kuvaus on kirjoitettu Suomeksi. Varsinaiset produktit ovat englannin kielellä, koska niitä tulee voida hyödyntää yhteistyöprojektissa. Tavoitteena on myös kääntää tämä aineisto ranskan kielelle, koska Tunisiassa puhutaan laajasti ranskaa. Näin voidaan kasvattaa tuotteen kohderyhmää ja lopullista käyttöarvoa.

2. Tunisia

Tunisia sijaitsee Pohjois-Afrikassa. Sen pitkä rantaviiva kurottuu kohti Välimeren ja on vain 150 kilometrin päässä Sisiliasta ja Euroopasta. Tunisia elää muutoksen aikaa mielenosoittajien ja opposition pakotettua 23 vuotta vallassa olleen Zine EL Abidine Ben Alin eroamaan tammikuussa 2011. Tunisia on myös maailman kolmanneksi suurin oliiviöljyn tuottaja. Maatalous on kolmanneksi suurin talouden osa-alue ja oliivien rinnalla maassa kasvavat tomaatit, vilja, sitrushedelmät, sokerijuuri, taatelit ja mantelit. Turismi on tärkeä taloudenala, joka työllistää puoli miljoonaa ihmistä. Maassa vieraillee vuosittain 6–7 miljoonaa ulkomaalaisturistia. Niin matkailu kuin muutkin alat ovat kärsineet terrori-iskuista ja poliittisista levottomuuksista. Työttömyysprosentti on korkea, nuorista 30–40 prosenttia on työttöminä. Tuloerot ovat suuret, ja syrjäisillä maaseuduilla on myös äärimmäistä köyhyyttä. (Suomen YK-liitto 2015)

2.1 Tunisian historia lyhyesti

Foinikialaiset asettuivat Tunisiaan 800-luvulla eaa. He kävivät kauppaa ja perustivat Karthagon valtakunnan, josta muodostui taloudellinen ja sotilaallinen suurvalta. Karthago liitettiin Rooman valtakuntaan noin 150 eaa., jolloin siitä tuli Rooman Africa-niminen provinssi. Rooman valtakunnan tuhouduttua alueen valloittivat vandaalit, ja 600-luvulla alueelle levisi arabivalloittajien mukana islamin usko. Vaikka Berberit valloittivat Tunisian 1000-luvulla Arabeilta, ja 1500-luvulla siitä tuli osa Ottomaanien (Osmanien) valtakuntaa, muutti islamilaiseen maailmaan kuuluminen merkittävästi alueen etnistä- ja kulttuurista pohjaa. Muuttoaaltojen mukana alueelle löysivät muun muassa Espanjan muslimit ja juutalaiset, ja osittain tämän seurauksena Tunisiasta tuli arabikulttuurin ja oppineisuuden keskus.

Nopean modernisaatioprosessin seurauksena maahan luotiin vuonna 1861 myös arabimaailman ensimmäinen perustuslaki. Vuodesta 1881 itsenäistymiseensä asti (20. maaliskuuta 1956) Tunisia oli Ranskan suojelusalueena. Itsenäistymisen myötä Tunisian monarkia lakkautettiin, ja Habib Bourguibasta tuli uuden vuonna 1957 perustetun Tunisian tasavallan ensimmäinen presidentti. Bourguiba ”uudelleenvalittiin” kolme kertaa, kunnes vuonna 1974/1975 hänestä tehtiin elinikäinen presidentti. Poliittinen vapautuminen koettiin vasta 1980-luvulla kun yksipuoluehallitus lopetettiin ja uusi pääministeri Zine El Abidine Ben Ali pakotti vanhaksi käyneen Bourguiban eläkkeelle palatsikumouksessa 1987. Kaksi vuotta myöhemmin Vuonna 1989, Ben Ali valittiin Bourguiban seuraajaksi Tunisian presidentin virkaan. Hän hallitsi nimellistä vastustusta rautaisin ottein, kunnes vihaiset väkijoukot pakottivat hänet pois vallasta tammikuussa 2011. Tunisiassa on Ranskan tavoin ollut presidentillä paljon valtaa. Presidentti johtaa maata ja ulkopolitiikka, valitsee pääministerin ja hallituksen. Armeija on pyritty pitämään politiikan ulkopuolella. Myös Ben Alin puolue on ollut koko tämän ajan vallassa nauttien ”yli 99 prosentin suosiota” jokaisissa vaaleissa. Virallisesta demokratiaan sitoutumisesta huolimatta tunisialaiset eivät ole nauttineet täysistä poliittisista vapauksista tai vapaasta lehdistöstä. Lisääntyneet öljy- ja matkailutulot eivät ole koituneet yleisen hyvinvoinnin parannukseen tai tuloerojen kaventamiseen, vaan hyöty on mennyt hallitsevalle eliitille. (Suomen YK-liitto 2015)

2.2 Arabikevät

Poliisin korruptioon kyllästynyt katukauppias Mohamed Bouazizi sytytti vastalauseena itsensä tuleen 17. joulukuuta 2010, ja kuoli 4. tammikuuta 2011. Tämä johti ensin levottomuuksiin Buazizin kotikaupungissa Sidi Bouzidissa, josta levottomuudet levisivät koko maahan. Hallitus syytti levottomuuksista vandaaleja, ulkomaisia islamisteja ja nimitti tekoja terrorismiksi. (Hanlon 2012)

Tammikuussa 2011 alkoi kansannousu, kun kansalaiset kyllästyivät maan tilanteeseen, epädemokraattisuuteen, hallinnon korruptioon, korkeaan ruuan hintaan ja työttömyyteen. Presidentti Ben Ali joutui pakenemaan maasta ja myös hänen puolueensa luopumaan vallasta. Syksyllä 2011 pidetyissä vaaleissa voitti maltillinen islamilainen Ennahda-puolue. Puolue oli kielletty ja vainottu Ben Alin aikana, mutta vaaleissa se oli parhaiten organisoitu. Maalliset ja vasemmistolaiset poliittiset liikkeet olivat jakaantuneet lähes 150 puolueeseen, mikä verotti niiden ääniosuutta vaaleissa. Ennahda ei pystynyt saamaan talouteen odotettua käännettä parempaan ja perustuslain valmistelu herätti kritiikkiä. Kahden oppositiopoliitikon murhat vuonna 2013 saivat opposition kannattajat taas kaduille vaatimaan uusia vaaleja, ja Ennahda luovutti vallan väliaikaiselle hallitukselle. Uudet parlamentti- ja presidentinvaalit pidettiin syksyllä 2014. Maalliset oppositiopuolueet voittivat, ja myös maan ensimmäisissä vapaissa presidentinvaaleissa voittajaksi selvisi maallisen Nida Tunis - oppositiopuolueen ehdokas Beji Caid Essebsi. Helmikuussa 2015 maahan muodostettiin Nida Tunisin johtama yhtenäisyshallitus, jossa on sitoutumattomien ja kahden maallisen puolueen lisäksi mukana myös Ennahda.

Militanttien islamistien yksittäiset terrori-iskut ovat olleet turvallisuusongelma maassa jo yli 10 vuotta. Vuonna 2015 ääri-islamistiset terrori-iskut ovat olleet

vakava ongelma Tunisiassa. On arvioitu, että noin 3000 tunisialaista taistelee ääri-islamistisen Isisin riveissä Syyriassa ja Irakissa.

Tunisian väestö on Pohjois-Afrikan koulutetuimpia ja arabimaailman edelläkävijä naisten oikeuksien suhteen. Jo 1950-luvulla naiset saivat täydet juridiset oikeudet ja moniavioisuus kiellettiin. Vuonna 2010 yli puolet yliopisto-opiskelijoista ja 66 % tuomareista oli naisia. Tunisia poikkeaa useista arabimaista myös siinä, että sen ulkopolitiikka on ollut länsimielistä. (Suomen YK-liitto 2015)

2.3 Tunisian nykyinen turvallisuustilanne

Tunisian tilanne vuonna 2017 on vielä melko epävaka. Eri puolilla maata saattaa esiintyä mielenosoituksia, levottomuuksia ja yhteenottoja. Ulkomaalaisiin kohdistuvien terroritekojen mahdollisuus on huomattavasti kasvanut. Maassa on jatkettu poikkeustilalakia 16.2.2017 asti. Poliisivoimia turistialueilla on lisätty, mutta viranomaisten toimintakyky voi olla rajallinen kriisitilanteissa.

Matkustamista Kasserinen maakunnan vuoristoalueelle (Chaambi) sekä Algerian ja Libyan raja-alueille tulee välttää kokonaan. Seudulla on käynnissä Tunisian armeijan turvallisuusoperaatioita ääriliikkeitä vastaan, ja Tunisia on kieltänyt siviilien liikkumisen alueella. (Ulkoministeriö 2017)

2.4 Suomen ja Tunisian välinen yhteistyö

Ulkoministeriön rahoituksella toteutettavalla Tunisian sisäministeriön ja Poliisiammattikorkeakoulun hankkeella kehitetään Tunisian poliisihallintoa ja kansalliskaartia. Vuoden 2011 vallanvaihdon jälkeen Tunisia on pyrkinyt vakauttamaan yhteiskuntaa erityisesti parantamalla yleistä turvallisuutta ja käynnistämällä poliisitoiminta koskevia uudistuksia. Poliisireformi on osa

laajempaa prosessia, jonka tarkoituksena on Tunisian demokratiakehityksen edistäminen

Hankkeen tarkoituksena on tukea Tunisian poliisireformia sekä poliisin ja lainvalvontaviranomaisten kapasiteetin vahvistamista. Tavoitteena on luotetumpi, vaikuttavampi ja tehokkaampi tunisialainen poliisi, joka toimii sille asetettujen korkeiden tasovaatimusten mukaisesti, noudattaa oikeusvaltioperiaatetta ja kunnioittaa ihmisoikeuksia. Projektin tarkoituksena on tukea Tunisian viranomaisia toimien uudistamisessa, rakenneuudistuksessa ja uudelleenrakentamisprosessissa opetuksen, koulutuksen ja mentoroinnin avulla.

Projekti alkoi toukokuusta 2014 ja päättyi maaliskuussa 2017. Projektikumppaneita ovat Tunisian sisäministeriö, Tunisian kansallinen poliisi ja kansalliskaarti. Projekti on rahoitettu ulkoministeriön IKI-instrumentillä. Projektin kokonaisbudjetti on noin 499 000 euroa. (Poliisiammattikorkeakoulu, 2014)

3. Opinnäyteprosessin kuvaus

Seuraavissa luvuissa kuvailen opinnäyteprosessin kulun sekä lisäksi käyn läpi tämän prosessin menetelmät (kvalitatiivinen). Esittelen myös käyttämäni tiedonkeruumenetelmät (kirjallisuuskatsaus, haastattelu sekä havainnointi). Opinnäytetyöprosessi voidaan karkeasti jakaa kolmeen vaiheeseen: käynnistys-, työskentely- ja viimeistelyvaihe. Käynnistysvaihe sisältää aiheen valinnan, hyväksynnän sekä opinnäytetyösuunnitelman laadinnan. Työskentelyvaihe sisältää varsinaisen opinnäytetyön työskentelyn, jonka käytännön toteutustapa voi erota opinnäytetyön aiheesta riippuen hyvinkin paljon. Viimeistelyvaihe käsittää työn luovuttamisen arvioitavaksi, työn esittelyn julkisesti opinnäytetyöseminaarissa, työn viimeistelyn julkaisukuntoon sekä kypsyysnäytteen.

3.1. Käynnistysvaihe

Poliisiammattikorkeakoulun ensimmäisellä TKI-oppitunnilla painotettiin aikaisessa vaiheessa opinnäytetyön aiheen valintaa. Työtä varten suositeltiin valitsemaan itseä kiinnostava aihealue ja mieluiten sellainen, joka tuo lisäarvoa poliisiorganisaatioon. Lähdin rakentamaan aiheeni valintaa sen kannalta, mikä toisi lisäarvoa poliisiorganisaatioon. En tahtonut tehdä työtä mikä jäisi makaamaan kirjaston hyllyyn. Opinnäytetyön laadun varmistamiseksi pyrin myös löytämään aiheen, josta olisin kiinnostunut.

Helmikuussa 2016 lyhyen sisäisen tutkailun jälkeen päädyin ottamaan yhteyttä Poliisiammattikorkeakoulun kansainvälisen tiimin johtajaan Peter Sundiin, joka lupasi miettiä asiaa ja ottaa minuun yhteyttä, mikäli jotakin sopivaa löytyisi. Jo seuraavana päivänä Peter Sund lähestyi minua sähköpostilla ja tarjosi aiheekseni Tunisian poliisin kehittämishanketta. Kiinnostuin aiheesta ja sovimme alustavan tapaamisen seuraavalle viikolle.

Opinnäytetyön toiminnallisen osuuden toteuttaminen lähti siis liikkeelle nopeasti, sillä ensimmäinen tapaaminen tilaajan kanssa oli viikon sisällä aiheen valitsemisesta. Tapaamiseen osallistui myös projekti-koordinaattori Antti Talvitie. Tapaamisessa Peter Sund ja Antti Talvitie esittelivät lyhyesti kansainvälisen sektorin toimintaa. Sen jälkeen he kertoivat minulle Tunisia projektista ja sen taustoista. Sain luettavakseni projektisuunnitelman, josta kävi ilmi projektin pääkohtia. Minulla ei ollut vielä tässä vaiheessa opinnäytetyön ohjaajaa. Tapaamisessa päätimme, että yrittäisin saada ohjaajakseni Tiina Koivuniemen, jolla on kokemusta kansainvälisellä sektorilla työskentelystä. Hän on myös osana Tunisia projektia. Lopuksi sovimme alustavista aikatauluista.

Tapaamisen jälkeen otin yhteyttä Tiina Koivuniemeen ja sovin opinnäytteen ohjaamisesta hänen kanssaan. Kaikki oli siis valmista ja koneet voitiin käynnistää. Aloin etsiä lähteitä aiheeseeni saamieni vinkkien perusteella. Perusasioiden hahmottamisen jälkeen ryhdyin kokoamaan opinnäytetyölle runkoehdotusta sekä laatimaan opinnäytetyön toimintasuunnitelmaa.

3.2 Työskentelyvaihe

Varsinaisen opinnäytetyön työskentelyvaiheen aloitin helmikuussa 2016. Haetun pohjatiedon perusteella rajasin ja tarkensin käsiteltäviä aiheita tilaajan toiveiden ja olemassa olevien tarpeiden mukaan. Alkuun pidimme tiivistä yhteyttä oppaan sisällöstä ja rajauksista. Tapaamiset ja työskentely onnistuivat sujuvasti, koska ohjaaja, tilaaja ja lähteet (kirjasto) löytyivät samasta rakennuksesta poliisiammattikorkeakoululta.

Työskentelyvaiheen aikana suoritin myös vaadittavat seminaarit, jotka olivat suureksi avuksi sisällön tuottamisessa. Seminaareissa käytyjen keskustelujen perusteella sisältö tarkentui. Sain myös hyviä ideoita lähteisiin ja haastateltaviksi henkilöiksi. Satu onnekseni pääsemään

päällystöopiskelijoiden muuntoseminaariryhmään, joka siis koostui kokeneista poliisimiehistä ja -naisista. Osana tätä ryhmää pääsin käsiksi suureen määrään hiljaista tietoa ja sain erittäin arvokkaita mielipiteitä käyttöni. Ohjaajan kanssa kävimme myös tiiviitä keskusteluja seminaarien yhteydessä.

3.3 Tiedon kerääminen

Työskentelyvaihe alkoi kirjallisuuskatsauksen tekemisellä. Olimme alustavassa tapaamisessa sopineet opinnäytetyön rajaukset. Kirjallisuuskatsausta tehtäessä kävi selväksi, että sisältyvät aiheet ovat hyvin laajoja. Tästä johtuen materiaalia niistä löytyy erittäin paljon, ja monista aiheista löytyi lisäksi paljon kansainvälisiä lähteitä. Aiheen rajauksien vuoksi en kuitenkaan voinut hyödyntää useimpia lähteitä, koska keskityin erityisesti suomalaiseen ennalta estävään toimintaan.

Perehdyttyäni ja koottuani alustavaa teoriapohjaa, välitin tietoa tilaajan suuntaan ja keskustelimme aiheesta. Tapaamisien perusteella teimme muutoksia sisältöön ja rajauksiin. Uusien rajausten pohjalta ryhdyin kokoamaan sekä muokkaamaan tietosisältöä haluttuun suuntaan. Samaan aikaan osallistuin opinnäytetyön seminaareihin, joissa pääsin esittelemään keräämiäni kirjallisuuskatsauksen tuloksia, rajauksissa päätettyä aihetta ja muita työni alueita. Vielä tässä vaiheessa ei minulle ollut selvää minkälainen lopullisesta produktista tulee vai tuleeko sellaista ollenkaan. Oli kuitenkin selvää, että tietosisältö tulee olemaan samanlainen riippumatta lopullisen tuotteen esitysmuodosta. Siksi oli mahdollista jatkaa työntekemistä keskittämättä näihin ongelmiin vielä enempää ajatuksia.

Kesän lähestyessä lähestyi myös alkava työharjoittelujakseni. Vastoin toiveitani en päässyt harjoitteluun Tampereen poliisilaitokselle. Tämä heijastui työhöni siten, että sen työstäminen vaikeutui huomattavasti. En

päässyt enää helposti kasvokkain kontaktiin tilaajani tai ohjaajani kanssa, vaan nyt olin sidottu ottamaan yhteyttä sähköpostitse tai puhelimitse. Kesän myötä saapuivat kesälomat ja työni osalta se tarkoitti myös työnteon pysähtymistä. Energiani menivät harjoitteluun. Tein kuitenkin taustalla ajatustyötä ja keräsin voimia tulevaa työvaihetta varten. Kesäkuussa ennen muuttoani Ouluun jätin kuitenkin työversion ohjaajalle ja tilaajalle luettavaksi. Elokuussa sain vastauksen lukukierroksella olleeseen työhöni ja jatkoin sen työstämistä. Työhön oli tullut uusia muutoksia Tunisian projektin tarpeisiin liittyen. Ryhdyin hankkimaan teoriapohjaa uusista aiheista ja hankin kontakteja uusia haastatteluja varten.

Joulukuussa pääsin Tampereelle Poliisiammattikorkeakouluun komennukselle kolmeksi viikoksi. Tuona aikana esittelin kirjoittamaani sisältöä ohjaajalleni ja tilaajalleni. Näiden tapaamisien pohjalta muodostui opinnäytetyön lopullinen runko. Esittelemäni työn pohjalta päädyimme tulokseen, että työn mukaan liitteeksi tulisi teoreettinen opaslehtinen. Opaslehtinen tulisi Tunisiaan käytettäväksi informaatiotyökaluna paikalliselle poliisivoimille. Se voitaisiin tarvittaessa kääntää myös Tunisian viralliselle kielelle ranskaksi. Opinnäytetyöni pohjalta laatisin tiivistetyn ja selkeän oppaan, jossa kiinnitettäisiin erityistä huomiota juuri helppolukuisuuteen sekä pyrittäisiin esittämään vain asioiden ydintieto. Tuotoksen kohderyhmänä olisivat henkilöt, joilla olisi saatavilla myös varsinainen opinnäytetyö tai ainakin sen informaatio-osuus.

3.4 Oppaan laadinta

Joulukuussa 2016 tehdyn päätöksen perusteella pääsin viimeinkin työstämään lopputuotetta. Lähtökohtana oli siis tehdä selkokielineen ja tiivis opas, jota voitaisiin käyttää yhdessä varsinaisen opinnäytteen kanssa. Aloitin oppaan työstämisen valitsemalla mahdollisimman selkeän taiton ja sivunasettelun. Hahmottelin kuvien ja taulukoiden sijaintia ja mietin loogista

sivujärjestystä. Jatkoin työstämistä tutustumalla siihen, mitä tarkoitetaan selkokielisyydellä ja mitä asioita tulee kirjoittamisessa huomioida. Tahdoin toimia näin erityisesti siitä syystä, että oppaan kieli ei ole minun äidinkieleni. Päätin hakea ajatuksia oppaan kieliasuun selkokieleen liittyvistä ohjeistuksista. Selkokielisen julkaisun tulee olla yleiskielistä julkaisua selvästi helpommin ymmärrettävää. Selkokielen tarkoituksena on tukea niiden ihmisten tiedonsaantia, joille selkeä yleiskieli on liian vaikeaa. Selkotekstissä lukijan näkökulma on voimakas ja sinä-muotoa suositellaan käytettäväksi. Selkotekstin laatimiseen kuuluu muun muassa lyhentäminen ja karsiminen, mutta kuitenkin niin, ettei teksti muutu karsinnan jälkeen vaikeaksi ymmärtää. Käytetyt sanat tulee olla valtaosin jokapäiväisiä tuttuja sanoja. Lauseet tulisi pitää mahdollisimman lyhyinä ja suoraa sanajärjestystä suosia. Esittämisyjärjestykseen ja asioiden loogiseen ilmaisemiseen tulee kiinnittää myös erityistä huomiota. (Sainio 2013.)

Aihealue määritteli voimakkaasti loogista etenemisjärjestystä ja sivujen käyttöä. Lyhyellä ja ytimekkäällä tavalla asioiden esittäminen tuotti vaikeuksia. Aihe on laaja, ja asiasisällöt ovat pitkiä, joten niiden tiivistäminen lyhyeen oppaaseen ei ollut helppoa. Osin tästä johtuen, oppaasta tuli enemmänkin muistin virkistämiseen tarkoitettu lehtinen, kuin yksinään toimiva informaatiöväline. Yritin liittää esitteeseen myös taulukoita maksimoidakseni käytettävissä olevan tilan tarjoaman tiedon.

3.5 Opinnäytetyön raportointi

Suoritin raportointia opinnäytetyön ajan pitämällä karkeaa muistikirjaa. Muistikirjaan kirjasin ranskalaisilla viivoilla, mitä milloinkin tein prosessin aikana. Useimmat merkinnät olivat lyhyitä. Taaksepäin katsoen raportoinnissa olisi voinut käyttää enemmän tarkkuutta ja asioita olisi voinut kirjata enemmän auki. Tämä olisi helpottanut lopullista puhtaaksikirjoittamisen vaihetta ja parantanut raportoinnin luotettavuutta.

Hain ideoita raportointiin toiminnallisen opinnäytetyön kurssilta joulukuussa 2016 sekä lukemalla muita opinnäytetöitä ja ohjekirjoja. Laadin muutamia eri runkoja raportin malliksi ennen kuin päädyin lopulliseen ulkomuotoon. Tarkoituksena oli saada aikaiseksi mahdollisimman looginen rakenne, joka parantaisi raportoinnin käytettävyyttä.

3.6 Viimeistelyvaihe

Viimeistelyvaiheessa lähetän sähköpostilla laatimani oppaan vielä kertaalleen hyväksyttäväksi tilaajalle ja ohjaajalleni, jonka jälkeen lisään ne liitteeksi opinnäytetyöhöni. Sen jälkeen työ on valmis palautettavaksi. Palautan opinnäytetyön kommentoitavaksi ohjaajalle helmikuun loppupuolella. Opinnäytetyön esittely sekä kypsyysnäyte suoritetaan keväällä tai kesällä 2017 Poliisiammattikorkeakoulussa. Tämän jälkeen viimeistelen opinnäytetyön arvioitavaksi sekä luovutan oppaan tilaajan käyttöön. Hyväksytystä opinnäytetyöstä toimitan kopion Poliisiammattikorkeakoulun kirjastoon. Lisäksi toimitan opinnäytetyön kansalliseen Theseus-tietokantaan julkaistavaksi.

4 Opinnäytetyön menetelmälliset valinnat ja aineistot

Menetelmällisesti tämä opinnäytetyö poikkeaa perinteisestä toiminnallisesta työstä jonkin verran, vaikka kyseessä on pohjimmiltaan toiminnallinen opinnäytetyö, on sen toteuttamiseksi käytetty myös tieteellisiä tiedonhakumenetelmiä. Työn ja aiheen luonteesta johtuen laajalla menetelmien käytöllä on pyritty varmistamaan mahdollisimman ajankohtainen ja kattava kokonaisuus.

Tieteellinen tutkimus voidaan jakaa kahteen kategoriaan, kvantitatiiviseen ja kvalitatiiviseen tutkimukseen. Tämä on kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa lähtökohtana on todellisen elämän kuvaaminen mahdollisimman kokonaisvaltaisesti. Yleisesti ollaan sitä mieltä, että kvalitatiivisessa tutkimuksessa on pyrkimyksenä löytää tai paljastaa tosiasioita. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2010.)

Tiedonkeruumenetelminä käytin kirjallisuuskatsausta, haastatteluja ja havainnointia. Kirjallisuuskatsauksen avulla sain laajan otoksen aihepiiristä mahdollisimman kattavasti. Havainnoinnin ja haastattelujen keinoilla pääsin käsiksi ajankohtaiseen ja käytössä olevaan tietoon. Havainnointi ja haastattelu ovat tyypillisiä menetelmiä toimintatutkimuksessa. Tämän työn aineistot ovat syntyneet kirjallisuuteen perehtymisestä, viranomaislähteistä, esityksiin perehtymisestä ja suoritetuista teemahaastatteluista. Teemahaastattelujen merkitys on ollut kriittinen työn onnistumisen kannalta. Ilman haastatteluiden kautta hankittua täsmätietoa työ olisi ollut auttamatta vanhentunut luonteeltaan. Ennalta estävätoiminta on luonteeltaan hyvin käytännön läheistä. Maailman laajuisesti ennalta estävä toiminta on 2000-luvulla elänyt murroksessa ja siihen on viimeisenä vuosina tullut uusia suuntauksia. Koska työllä pyritään kuvaamaan hyvin käytännön läheistä toimintaa mahdollisimman ajankohtaisesti, silloin ei riitä pelkkä kirjallisten

lähteiden kuvaaminen, vaan työn onnistumisen kannalta on pystyttävä luomaan suora kontakti ihmisiin jotka tekevät näitä toimia käytännössä.

Kirjallisuuskatsausta ei suoritettu systemaattisesti ja siten se ei sinällään täytä tieteelliselle tutkimukselle asetettuja vaatimuksia. Systemaattinen kirjallisuuskatsaus edellyttää prosessin suunnittelua ja kuvausta. Prosessi on voitava toistaa samanlaisena kuvauksen perusteella (Metsämuuronen 2006, 37). Kirjallisuuskatsaus perustuu suurelta osin poliisiorganisaation julkaisemiin tiedotteisiin, strategioihin, sisäisiin ohjeisiin ja muihin viranomaisteksteihin. Kansainvälisiä teoksia hyödynnettiin monenlaisia. Aiheesta tehtyjä opinnäytetöitä käytettiin myös lähteenä.

Opinnäytetyön suulliset lähteet koostuvat teemahaastatteluilta. Opinnäytetyötä varten haastattelin viittä henkilöä, jotka kulloisenkin haastattelun aihealueena asiantuntijoita. Haastatellut henkilöt ja haastattelun aihe:

- Taponen Jari, Paikallinen ongelmanratkaisu
- Puurula Juha, Koulupoliisi Kokkola
- Alanikkilä Arto, Koulupoliisi Kemi
- Kerola Erkki, Mobiili lähipoliisi
- Kuningas Juha Ankkuri-malli,
- Laitonen Jonna, Ankkuri-malli
- Tiina Koivuniemi, Tunisia-projekti

Osallistavien menetelmien ansioista kehittämistyön näkökulma ei perustu pelkästään kirjalliseen ja viralliseen tietoon. (Ojasalo ym. 2014, 61.). Haastattelu ja havainnointi ovat osallistavia menetelmiä ja ne mahdollistavat hiljaisen tiedon sekä ammattitaidon tehokkaan käyttämisen tutkimuksessa. Laadullisen tutkimusmenetelmän haastattelumuotoja ovat lomakehaastattelu, teemahaastattelun ja avoin haastattelu. Teemahaastattelussa tutkimusongelmasta kerätään keskeiset teema-alueet, joita haastattelutilanteessa olisi välttämätöntä käsitellä. Vaikka

teemojen käsittelyjärjestyksellä ei ole merkitystä haastattelun aikana, tulee haastattelijan huolehtia, että haastateltava pysyy annetuissa teemoissa (Vilka 2005). Teemahaastattelu voidaan tarkentaa asiantuntijahaastatteluksi. Tässä tutkimuksessa tehtiin sekä teemahaastatteluja, että asiantuntijahaastattelujakin.

Toiminnallisen opinäytetyön tarkoituksena on luoda tuotos, jolla työelämää voidaan kehittää. Opinäytetyön tuotos voi olla esimerkiksi opas, koulutusmateriaali tai tapahtuma. (Airaksinen & Vilka 2004). Tämän opinäytetyön tuotoksena on opas, jota voidaan käyttää tunisialaisten poliisimiesten perehdyttämiseksi Suomessa käytössä oleviin ennalta estävän toiminnan malleihin.

5. Johtopäätökset ja pohdinta

Siinä vaiheessa, kun työn tehty on aika tarkastella kokonaisuutta ja sitä, miten prosessi on edennyt. Kuten aikaisemmin on käynyt selväksi, työ on luonteelta toiminnallinen, mutta sen toteuttamiseksi on käytetty myös tutkimuksellisia menetelmiä. Koska työtä voitaisiin kuvata eräänlaiseksi hybridiksi tahdon tarkastella luotettavuutta myös omana kappaleenaan.

5.1 luotettavuuden arviointi

Arvioitaessa tutkielman luotettavuutta, pitää arvioida kuinka kattavasti tutkielmassa on pyritty ottamaan huomioon tutkimuskysymykseen liittyvä aineisto (Hirsjärvi ym. 2010, 189). Tässä työssä ei ole käytetty kaikkea tiedonhakumenetelmillä löytynyttä asiaan liittyvää aineistoa. Aineistoa on jouduttu karsimaan pois paljon, koska sen lopullinen käytettävyys olisi ollut hyvin rajallista. Aineistoa valittiin erityisesti relevanttiuden ja ajankohtaisuuden perusteella. Aineiston luotettavuutta heikentää se, että siinä on vain vähän tieteellistä tekstiä, kuten tutkimuksia, artikkeleita tai väitöskirjoja. Suurin osa käytetystä kirjallisesta aineistosta on sisäisiä ohjeita, koulutusmateriaaleja tai muita viranomaistekstejä. Työn luotettavuutta on pyritty lisäämään valitsemalla haastateltavaksi henkilöitä, joilla on erittäin vahva kokemus käsiteltävästä aiheesta.

Oman haasteensa työn luotettavuudelle aiheuttaa se, että en ole varsinaisesti ollut osana Tunisiaprojektia eikä minulla siten ole ensimmäisen käden tietoa Tunisian paikallisista olosuhteista tai työn kohderyhmästä. Tämän vuoksi en voi arvioida luotettavasti sitä, kuinka tehokkaaseen käyttöön työn saadaan kohdemaassa tai mikä sen lopullinen lisäarvo tulee olemaan projektin kannalta. Luotettavuutta pyrittiin lisäämään sillä, että osallistuin seuraajana tunisialaisten lähettämän vierailijaryhmän lähiviikkoon

suomessa syksyllä 2016. Työn laatua olisi parantanut, mikäli sen toteuttaja olisi osallistunut myös Tunisia projektiin ja olisi päässyt voimakkaammin osallistumaan projektissa tapahtuvaan vuorovaikutukseen.

Työ nojaa tietopohjassaan voimakkaasti siinä tehtyihin haastatteluihin. Haastattelut ovat ainutkertaisia tapahtumia, missä haastattelija yhdessä haastateltavan kanssa saa aikaan yhteisen lopputuloksen. Mikäli haastattelijan vaihtaa muuttuu myös haastattelutilanne ja siten myös siitä syntynyt lopputulos. Kaikilla haastateltavilla oli pitkä kokemus työskentelystä poliisin hallinnon lähipoliisitoiminnan parissa, ja se heijastuu vastauksista. Vastaukset osoittivat myös, että haastateltavien näkemykset lähipoliisitoimintaan tulivat heidän päätyönsä ja kokemustensa kautta. Jos samat teemahaastattelut toistettaisiin samalle kohderyhmälle toisen haastattelijan toimesta, tulokset saattaisivat vaihdella jonkin verran. Teemahaastattelu on aina vuorovaikutustilanne, jossa voidaan nähdä haastattelijan, haastateltavan sekä ajan ja paikan vaikutukset. Tutkimusta tehdessä pyritään aina siihen, että syntyisi mahdollisimman vähän virheitä. Tästä huolimatta saatujen tulosten luotettavuus ja pätevyys vaihtelevat.

Tutkimuksen luotettavuus määrittyy sillä, sopivatko tehdyt kuvaukset materiaalista ja niihin liitetyt selitykset tehtyihin johtopäätöksiin. (Hirsjärvi ym. 2013) Kun kuitenkin otetaan huomioon, miten pieniä variantit ovat, työn tuloksia voidaan pitää luotettavina tässä suhteessa. Jos sama tutkimus toistettaisiin poliiseille, jotka eivät ole tiiviisti mukana lähipoliisitoiminnassa, tulokset voisivat olla erilaisia. Työn tavoitteena oli saada mahdollisimman laaja kokonaiskuva sen esittämistä aiheista. Hyödyntämällä kirjallisuus pohjaa, keskustelemalla alan asiantuntijoiden kanssa, sekä yhdistelemällä tuloksia aikaisempien tutkimusten, raporttien ja haastatteluiden kanssa, oli mahdollista muodostaa laaja yleiskuva esitetyistä aiheista, tämä lisää tutkimuksen luotettavuutta.

Työ on osa suurempaa projektikonaisuutta. Projekti on edennyt omalla tahdillaan aiheuttaen jatkuvia muutoksia myös työhön ja sen lopputulokseen, siten se ei ole toistettavissa. Projektissa aiheutuneet muutokset eivät ole olleet tekijän tai työnohjaajan, saati tilaajan ennakoitavissa.

Työn teossa käytetyt menetelmät sopivat hyvin tähän työhön. Käyttämäni aineistonkeruumenetelmät (kirjallisuuskatsaus, haastattelu ja havainnointi) tukivat toisiaan. Puutteista huolimatta uskon, että sain riittävästi ajankohtaista sekä luotettavaa tietoa aiheesta. Käytetyt tutkimusmenetelmät palvelivat työtä. Lähipoliisitoiminta on jatkuvasti kehittyvä poliisitoiminnan ala; mikäli työssä käytettyjä metodeja kavennettaisiin vain kirjallisuuskatsaukseen, olisi se tuottanut kapeamman ja ehkä hieman vanhentuneen lopputuloksen. Kun arvioidaan tulosten luotettavuutta, on pidettävä mielessä, että kokonaiskuva muodostuu valitusta kirjallisuudesta, ja että teemahaastattelut kuvaavat vain valittujen haastateltavien käsityksiä, kokemuksia ja ideoita, siten on mahdotonta tuottaa täydellistä kuvaa tutkittavasta aiheesta.

5.2 Pohdinta ja suositukset jatkotoimenpiteiksi

Kun aloitin työskentelyn tämän opinnäytetyön parissa, olin suorittanut lähipoliisitoimintaa käsittelevän kurssin, joka sisältyy Poliisiammattikorkeakoulun perusopintoihin, mutta en ollut perehtynyt aiheeseen muuten. Työ alkoi noin kaksi kuukautta kestäneellä aktiivisella perehtymisvaiheella, jonka aikana kävin läpi kaiken mahdollisen lähipoliisitoimintaan liittyvän kirjallisen materiaalin, jonka vain sain käsiini. Työn aikana olen päässyt keskustelemaan useiden asiantuntijoiden kanssa syvällisesti, tämä on lisännyt ymmärrystäni aiheesta suuresti. Työn teon aikana opin ymmärtämään lähipoliisitoimintaa, sitä ohjaavia normeja, sääntöjä ja strategioita syvällisemmin.

Suosituksissa jatkotoimenpiteiksi keskityn arvioimaan omalta osaltani Suomen ennalta estävän toiminnan tilaa ja tarjoamaan ajatuksiani sen tilan parantamiseksi. Minun ei ole mahdollista arvioida Tunisiaprojektin tilaa tai Tunisian poliisivoimien reformia, koska en ole ollut niissä osallisena.

Lähipoliisitoiminnan tulisi pohjautua laatuun, ei määrään. Poliisin toimintaa seurataan entistä tiiviimmin, pöydällä ovat usein resurssien tehokas käyttäminen ja toiminnalla aikaan saadut vaikutuksetkin. Suomen ennalta estävä toiminta on kehittynyt viime vuosikymmeninä. Se on saanut entistä voimakkaampaa jalansijaa yhtenä poliisitoiminnan perustoimintona. Sitä kuitenkin tuntuu rasittavan heikot resurssit suhteessa asetettuihin vaatimuksiin ja odotuksiin. Poliisitoimintaa on perinteisesti ollut vaikea mitata, eikä lähipoliisitoiminta ole tässä tapauksessa mikään poikkeus. Lähipoliisitoimintaan kohdistettujen resurssien hitaan kehittymisen näkisin osittain johtuvan siitä, että työn tuloksia ei ole kyetty mittaamaan perinteisin keinoin. Poliisiorganisaatiossa resurssien jakaminen tapahtuu informaatiopohjalta. Informaation keräämiseen käytetään useita eri työkaluja, joista kaikki soveltuvat huonosti ennalta estävän toimintaan, koska työn tulokset ovat havaittavissa vasta useiden vuosien kuluttua. Estettyä rikollisuutta on vaikea pukea tilastoiksi. Tähän ollaan kuitenkin saamassa toivottavasti parannusta lähivuosina. Tällä hetkellä on käynnissä kaksi lupaavaa projektia. Helsingissä ja Kokkolassa, joissa pyritään luomaan toimivia mittareita ennalta estävälle toiminnalle.

Onnistuakseen laajenemisessa ennaltaestävän toiminnan on voitava muuttaa vallitsevaa ilmapiiriä suotuisammaksi. On selvää, että ennalta estävä toiminta poikkeaa laajasti perinteisestä reaktiivisesta poliisitoiminnasta, vastakkainasettelua ei saisi kuitenkaan päästää syntymään. Ilmapiirin muutos valtionhallinnon alaisissa organisaatioissa voi olla usein se vaikein vaihe. Muutoksesta on jo nyt havaittavissa useita positiivisia esimerkkejä. Suomessa on käynnissä kaksi valtakunnallista projektia Sisäministeriön ohjaama valtakunnallinen Ankkuriprojekti ja

Poliisihallituksen ohjaama Paikallisen ongelmanratkaisuprojekti. Molemmat projektit pohjautuvat toimiviin, jo käytännössä menestyksekkäästi testattuihin malleihin. Tärkeää olisi saada mallit standardisoituina käyttöön valtakunnallisesti. Tämä parantaisi ennalta estävän toiminnan tasoa valtakunnallisesti. Se tekisi toiminnasta yhtenäistä ja vertailukelpoista. Suotavaa olisi se, että malleja laajentaessa ei saisi jättää liikaa tilaa paikallistason harkinnalle, testatut mallit toimivat tehokkaasti juuri onnistuneiden kokonaisuuksien vuoksi. Nopeilla säästösyillä tehdyillä leikkauksilla on mahdollista heikentää mallin aikaansaamia tuloksia huomattavasti. Lisäksi yhteneväisyys helpottaisi valtakunnallista arviointia tehokkuuden ja kannattavuuden näkökulmasta.

Mielestäni on selvää, että pienessä valtiossa, pienillä resursseilla meillä, ei ole varaa olla estämättä haitallisten elementtien syntymistä ennalta. Tärkeää yhteistyötä poliisin ja paikallisten sidosryhmien välillä on korostettava. Paikalliset haasteet voimistuvat, ja resurssit vähenevät edelleen. Poliisin on kyettävä innovoimaan ja kyettävä sitouttamaan kansalaiset ratkaisemaan ongelmia yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa.

Opinnäytetyöprosessi oli monimutkainen, ja sen eri vaiheissa käytin useita eri menetelmiä. Yksi haaste toteuttamisessa oli aiemman kokemuksen puute alalta. Työntekeminen on kuitenkin ollut mielekästä, ja se on kehittänyt osaamistani ja ammattitaitoani suuresti. Olen päässyt perehtymään syvällisesti yhteen poliisitoiminnan peruspilareista. Työn teon mielekkyyttä on lisännyt erityisesti se, että kaikki työssä mukana olleet osapuolet ovat olleet siitä aidosti kiinnostuneita. Selvää on ollut se, että työlle on ollut tilausta ja sen laatua ovat kaikki osapuolet omalta osaltaan pyrkineet parantamaan. Erityisen kiitoksen tahdon sanoa haastateltaville henkilöille heidän avuliaasta asenteestaan ja innokkaasta otteesta työtä kohtaan. Selvää on se, että Suomessa ennalta estävä toiminta on osaavien, aktiivisten ja ammattitaitoisten henkilöiden käsissä. Haluan myös kiittää

työnohjaamisesta vastannutta Tiina Koivuniemeä, samoin koko Poliisiammattikorkeakoulun kansainvälistä sektoria, erityisesti Antti Talvitietä ja Peter Sundia, ilman heidän panostaan työ ei olisi toteutunut.

Lähdeluettelo

- Airaksinen T, Vilka, H. 2004. Toiminnallisen opinnäytetyön ohjaajan käsikirja. Helsinki: Tammi.
- Hanlon Q, 2012, The prospects for Security sector reform in Tunisia: A year after revolution. Saatavilla: <http://issat.dcaf.ch/download/12697/131777/SSR%20Tunisia.pdf>
- Hirsjärvi, S., Remes, P., & Sajavaara, P. 2010. Tutki ja kirjoita. 15-16. painos. Helsinki: Tammi
- Metsämuuronen, J. 2006. Tutkimuksen tekemisen perusteet ihmistieteissä 2. 4. painos. Vaajakoski: Gummerus Kirjapaino Oy.
- Ojasalo, K., Moilanen, T., Ritalahti, J. 2014. Kehittämistyön menetelmät. Uudenlaista osaamista liiketoimintaan. Sanoma Pro Oy. Helsinki. 3. uudistettu painos.
- Poliisiammattikorkeakoulu. 2014. Poliisiammattikorkeakoulun asiantuntijat aloittivat työnsä Tunisiassa
- Poliisiammattikorkeakoulu. 2014. Tunisian poliisi- ja lainvalvontaviranomaisten kapasiteetin vahvistamishanke
- Poliisihallitus 2010. Lähipoliisitoiminnan strategia - Lähipoliisitoiminnan ja turvallisuusyhteistyön kehittämisen strategiset linjaukset ja tavoitteet. Poliisihallituksen julkaisusarja.
- Sainio, A. 2013. Viesti perille. Selko-opas kunnille. Kunnallisalan kehittämissää-
tiön julkaisu. Sastamala: Vammalan kirjapaino Oy.
- Suomen YK-liitto, Globalis, 2015, Tunisia elää muutoksen aikaa mielenosoittajien ja opposition pakotettua 23 vuotta vallassa olleen Zine EL Abidine Ben Alin eroamaan tammikuussa 2011. Saatavilla: <http://www.globalis.fi/Maat/Tunisia>
- Ulkoasiainministeriö. 2017. Tunisia: matkustustiedote. Saatavilla: <http://formin.finland.fi/public/default.aspx?contentid=341251&contentlan=1&culture=fi->
- Vilka, H. & Airaksinen, T. 2003. Toiminnallinen opinnäytetyö. Helsinki: Tammi. Yhdistyslaki 503/1989.
- Vilka, H. 2005. Tutki ja kehitä. 1.–2. painos. Helsinki: Tammi.

POLIISI
POLICE UNIVERSITY COLLEGE

2017

Community policing and Preventive action in Finland

Härönoja Kalle Polamk Amk20151A

Police university collegeFinland

1.1.2017

Contents

1 Introduction and the progression of the handbook	2
2 Community policing in theory.....	4
2.1 Concept of community policing.....	4
2.2 Finnish model of community policing and preventive actions	5
2.2.1 Development of community policing in Finland	5
2.2.2 The Finnish model of community policing	6
2.2.3 Community policing strategy	7
2.3 Preventive operation	10
2.4 Cooperation with other public authorities	11
3 Preventive work on practical level	14
3.1 Police social media and internet in Finland	14
3.1.2 Local Internet police (Nettilähipoliisi).....	15
3.1.3 Mobile community police (Mobiili lähipoliisi)	16
3.1.4 Helsinki virtual police taskforce (Nettipoliisi)	19
3.1.5 Secure-chat (Turva-chat)	20
3.1.6 Finnish virtual police chat etiquette	20
3.1.7 Police in IRC-galleria	21
3.1.8 Net tip (Nettivinkki)	23
3.1.9 Neighborhood Tip (Lähivinkki)	24
3.2 School policing (Koulupoliisitoiminta)	26
3.3 Ankkuri-model.....	33
3.4 Local problem solving (LPS).....	42
References.....	50

1 Introduction and the progression of the handbook

This handbook was drafted specifically for the purpose of providing current information about community policing and preventive actions in Finland. It provides insight on history of community policing in general and in Finland. It also presents ideology and main strategies behind these. The handbook includes a list of references for anyone interested in deepening their understanding in themes covered.

In addition to providing information, the handbook will hopefully peak the readers interest in crucially important line of police work and help the spread of preventive actions internationally in its own right. In this way, we hope it will provide theoretical base and practical, effectively field tested, models for the consideration of the reader.

The handbook is split in to two sections. The first section of this handbook provides the reader with deep insight on Finnish model of community policing. It goes through the history of Finnish models and mentality behind them. It presents all the successful models of preventive action innovated and used in Finland. The style of this handbook is aimed to be practical, but in depth, so the reader gets all of the information as effectively as possible.

The second section of the handbook is constructed with the aim to invite the reader to acquire the first section. It is a promoting tool for the actual handbook. It also can be used as a notebook of the models presented in the first section. Reader that would like to remind him or herself of the key features and main ideas behind each model presented can do so whit the second section pamphlet.

2 Community policing in theory

2.1 Concept of community policing

There is not a clear-cut definition of the concept of community policing. Worldwide it has been used for different agendas for the past decades varying greatly in goals and models. Brogden and Nijhar tried to explain the concept as follows: Community policing has been the buzzword in Anglo-American policing for the last two decades. But it comes in all shapes and sizes. From the specifics of problem-solving by the local beat officer to the grand philosophy of a policing that is communal and transparent, it has not and will not be subject to clear definition. Public commentators - perhaps now more in the rhetoric of the mass media than in some of the nuances and refinements of official police discourse - generally treat community policing as a euphemism for a particular concept of police-civil society relations. Whatever the intent of local structures - from Police Community Forms to ad hoc campaigns like Crime Stoppers, from beat patrols to the optimism of Neighborhood Watch Schemes (NWS) and to the specifics of Sector Policing, it appears to be most generally defined by its negative. It is not military-style policing with a central bureaucracy obedient to directive legislation which minimizes discretion. It is not policing that is autonomous of public consent and accountability. It is not policing that is committed primarily to reactive crime-fighting strategies. It is not policing that is measured by output in terms of professional efficiency. Rather it is policing which is determined by strategies, tactics and outcomes based on community consent. (Brogden & Nijhar 2005).

Preventive approach differs significantly from the usual alarm and surveillance patrols of police work. In preventive operation, the police have to perceive the customer point of view very strongly, and allow partners to shape police services to meet the actual demand. In practice, it means a constant re-evaluation and re-training of police operational models in such a way that, with the other actors in the region included active cooperation is generated. (Ford & Morasha 2002.)

In this handbook, we will be concentrating on the Finnish model of community policing which will be the main subject for the remaining pages.

2.2 Finnish model of community policing and preventive actions

2.2.1 Development of community policing in Finland

Anglo-American community policing has been implemented in Finland since 1996 (Virta 2002). Unlike in countries such as Belgium, the development of community policing did not reflect a sudden social conjunction. Finnish welfare society is relatively stable. There are few significant social divisions. Recorded crime rates are low. There was no urgent pressure for policing reform. Both the adoption and the implementation of the community policing strategy has been a part of wider public sector modernization - in the Finnish case, community policing was regarded as part of a natural process of police evolution.

One source was the traditional trickle of policemen and policing ideas from abroad. Secondly, community policing was seen also as a response to the demands on and expectations for improved police services. But there had been a long tradition of the community policing style (called the "village police") since the 1960s. A policeman lived in his or her own district and was familiar with the residents and local social norms. Community policing of foreign origin was not initiated until 1978, and in 1981 the Ministry of Interior issued directives. In 1987 there were 160 community officers in 40 different police districts (2% of the entire police force). Community policing has been implemented in Finland systematically since 1996. A few area-based neighborhood policing initiatives and experimental projects were adopted since 1978, but they were not very successful. The model was based on the problem oriented approach, and the main principles were crime prevention, proactive policing and multiagency cooperation.

In 1996 the three main techniques for implementation of community policing were a local security management model (in the cities a strategic, holistic approach, based on multi-agency cooperation), a problem oriented program and a neighborhood policing model (contacts with the public made easier by mobile phones, foot and bicycle patrols). A specialist community policing strategy was adopted in 1998 as a response to the demands for beat policing. By the end of 1998, there was an evident bifurcation between community policing and conventional policing in practice.

A shift in thinking and practice occurred in 1999 when community policing became understood more as a dynamic development process, rather than as a static model or objective, as before. In 1999 the government passed a resolution on a national crime prevention program, imposing a duty to ensure that the community-policing model was adopted throughout the country, establishing local security plans for all municipalities. Community policing in effect became a local security partnership. The new policy represented a relatively new recognition that the primary function of police was to be coordinated prevention rather than event based reaction. In the beginning of 2000 the Finnish Ministry of the interior sought to combine traditional measurements of efficiency with the new local victim survey evidence of police effectiveness.

The problems in implementation were like those noted elsewhere: resistance from older officers and from the police culture, community policing being regarded as not real police work. External factors created barriers to implementation - such as demographic shifts, racial conflict and high levels of unemployment. Inter-agency collaboration remained complicated. In practice, many of the proposals regarding community policing have remained euphemisms. Some police districts contain statements in their annual reports and strategies (`everything we do is community policing`) but practice remains largely traditional. (Brogden & Preeti 2005)

2.2.2 The Finnish model of community policing

In Finland community policing is just not some part of specialist field of police (i.e., School policing, youth policing, internet policing). Here we see community policing as a way of thinking and doing that is an integral part of upholding the public peace, security and crime prevention. (Tiilikainen, Hertell etc. 2010.)

Community policing is a part of basic police operations that maintains close relations with citizens efficiently and with quality. Its purpose is to uphold security and the public's sense of security, to reduce and prevent offences and disturbances and thereby to maintain the positive public image and high level of trust attained by the police.

Community policing is not a separate function practiced by designated community police officers; it is an underlying concept of preventive and security-enhancing police operations,

a set of principles and goals that may be put into practice in a variety of ways. All police operations in Finland follow the principles of community policing, with an emphasis on providing police services in close relations with citizens efficiently and with quality. There are many approaches to this, depending on the problems and needs of any given local operating environment. Crime prevention activities of the police comprise an extensive field of operations, and it has been noted in many contexts that everything that the police do involves (or should involve) preventive actions or influences.

Under the Police Act, the tasks of the police include upholding social order and the judicial system, safeguarding law and order, preventing and investigating crime and referring investigated offences to a prosecutor for consideration of charges. The police are required to cooperate with other authorities, local communities and residents in maintaining security. Performing the duties provided for in the Police Act in close relations with citizens efficiently and with quality is what community policing is all about. (http://poliisi.fi/public_order/community_policing)

However, on top of the mind frame community policing is part of everything we do we have designated projects and models that enhance the effectiveness of preventive work and community policing. Both are integral parts and if one would be taken apart it would weaken the overall effectiveness severely. Some of the current models will be presented later in this study.

2.2.3 Community policing strategy

In Finland, we have community policing strategy that specifies the operating policies and goals of community policing. The strategy is upgraded in every few years when National Police Board calls the working committee to bring the operating policies and goals up to date again.

The strategy specifies the operating policies and goals. Operations focus on cross-sectoral cooperation. Community policing is a part of basic police operations that maintains close relations with citizens efficiently and with quality. Achieving the goals set calls for all parties to share the same vision.

A traditional police presence and preventive efforts are no longer sufficient for attaining the goals set. Changes in the operating environment, internal and external migration, increasing social exclusion and the ageing of the population are factors that must be taken into account in police operations too. The combined effectiveness of all key police operations and collaboration with other actors will achieve the best results for everyday security and the public's sense of security.

Key police functions include surveillance and emergency operations, traffic safety, criminal investigation, and license and permit services.

Community policing involves prevention of social exclusion, continued monitoring of the operating environment, pre-emptive security efforts, ensuring the functional capacity of the service network, and increasing the use of e-transactions and the social media. The police must be closely involved in local security planning. Putting security plans into practice requires close interaction, participation and partnership by and between the authorities and citizens. (<http://poliisi.fi/order/communitypolicingstrategy>)

Community policing strategy on the subject of cooperation with schools

There is a long tradition of cooperation between the police and schools. This cooperation has always been an important component of preventive work, even though its volume and intensity has varied according to locality and resources. Cooperation at national level is with the Ministry of Education, the National Board of Education and the Association of Finnish Local and Regional Authorities, and an example of joint projects is the declaration of School Peace in schools. The police produce an abundance of material on prevention which is available to schools via the Internet. Cooperation is coordinated at the provincial level by community policing liaison officers. Police departments for their part ensure that police school cooperation is agreed with the municipalities and that it is invested in.

Forms of cooperation vary, nor do common objectives and practices in school cooperation exist. Police school visits include education, advice and guidance on lawful behavior, but the actual role of teacher is neither suitable nor appropriate for the police. Police participation in student healthcare working groups is widespread, and school and youth policing are important forms of cooperation. Areas and schools with a large proportion of children from immigrant families will present new challenges. It is likely that a Ministry of Education and Ministry of the Interior joint working group will be appointed in 2007 to draw up a proposal for development of cooperation with education authorities relating to implementation of the Internal Security Programme. The special objective is development of multiprofessional preventive work in this connection the purpose is also to examine police training from the point of view of whether it includes sufficient preparation for work with children and young people. Cooperation between the police and schools is developed as a sub-area of preventive policing.

Community policing strategy on the subject of police training

The aim is permeability in training: community policing and its key content must be linked as a part of the police training teaching plan, both in basic and advanced study, in such a way that it does not remain apart from other training as a separate entity. Community policing is part of the basic task of the police, and this perspective and its teaching content should be communicated clearly in all police training, in the same way with local security cooperation, which is an important part of basic police tasks and the police's share of Internal Security Programme implementation.

Community policing is expert work: it requires expert skills because it is goal-oriented, problem-oriented, and includes gathering and analysis of information, own performance assessment and networking. Police training must offer these expert operations competences which include approaches to learning and the principle of continuous learning, learning from mistakes and experience, and a desire to develop one's own work. Local

multiprofessional security cooperation also requires these expert skills from the police, as well as skills in interaction.

Community policing and security cooperation are important sub-areas also in police management training. Supervisory work, work management and strategic management have great significance in binding leadership and personnel to objectives. The effectiveness of community policing and the fluency and impact of security cooperation especially require enabling leadership, information management and expertise management.

Scientific research relating to community policing and local security cooperation offers a sound base for developing operations. In police training advantage must be taken of research into community policing and security cooperation. Research can also assist in identification of best practices. Domestic research information can ease assessment of the suitability of multiple foreign operating models, whether they could work under Finnish conditions, how effectively, etc. (Community policing strategy 2007, 18-19)

2.3 Preventive operation

Preventive operation is seen to belong in Finnish model of Community policing. Police preventive operation is an extensive undertaking, and in many connections it has been stated that all police operations contain (or that they should contain) an element of prevention or preventive influence. One objective has been for community policing to serve as the national model for local policing, linking with everyday policing.

Community policing in its various forms is an important means in a range of other police strategy means, for example: "Police Measures to Prevent and Reduce Violence (2006)". Within the field of preventive operation, the objectives of this strategy work are especially the integration of community policing and local police security cooperation, the definition of their objectives and the outlining of their development policy. (Community Policing Strategy 2007)

2.4 Cooperation with other public authorities

Police Act Chapter 1, section 1:

“The duty of the police is to secure the rule of law, maintain public order and security; prevent, detect and investigate crimes; and submit cases to prosecutors for consideration of charges. The police work in cooperation with other public authorities and with communities and residents in order to maintain security, and they engage in international cooperation pertaining to their duties. “

As stated above it is legislated in Finnish Police Act that Finnish police is obligated to work in cooperation with other public authorities and with communities and residents. It is vitally important that police know not just its residents, but also the stakeholders, and their way of working in its area.

Daily police work in cooperation with stakeholders, the most common one is the emergency and response center and fire and rescue departments. Police gets almost all its assignments through emergency and response center. During the assignments police and the emergency response center personnel actively change information via the radio, if there is reason to suspect that there is a need for an ambulance on the assignment the ERC personnel will assign them automatically to the scene. This easily we already have a cooperation of three different actors in one assignment.

Because the nature of the cooperation is so close-knit it is vital that the discourse is open and frequent. Sometimes even in Finland we don't give enough resources to this field of operations. One police officer could go weekly and have meetings with all the different stakeholders on a regular basis. When the actors would be same the people would learn to

know each other and the discussions would be more natural and people would get the courage to speak about negative parts of cooperation. The police officer doing the visitations would be efficient link between police and stakeholders. A prime example of the cooperation is the currently ongoing nationwide National police board directed Local problem solving project and Ministry of interior directed Ankkuri-model project. These models will be presented in the upcoming chapters in more detail. Outside aforementioned models it is not uncommon to see at least one or more social workers that are stationed at a police station appointed there by the city or municipality. The idea behind this is of course to better the cooperation between the actors.

3 Preventive work on practical level

3.1 Police social media and internet in Finland

Over the years, Finland has had village-, market-, community- and youth constables. Today, the organization includes positions such as school- and community liaison officers. The police have also tried out several operating models over the decades, depending on the period, local conditions and needs. The purpose aforementioned constables and officers has always been to prevent crime and public disturbances by maintaining a public presence and interacting with the public. Modern virtual police officers are like the village constables of old, only in a virtual environment.

The police want to interact with the public – including in the virtual world. Having an online presence is part of the police's preventive work. Virtual police officers also contribute to solving crime and disseminating information about important current issues. Virtual police officers can discuss important issues in a more light-hearted manner. One of the objectives of this is to make the police appear less intimidating to the public and to encourage people to contact the police. However, virtual police officers cannot discuss confidential or private information, or deal with emergencies. ([http://poliisi.fi/finnish_police/police_in_the_social_media#Virtual police officers in the social media](http://poliisi.fi/finnish_police/police_in_the_social_media#Virtual%20police%20officers%20in%20the%20social%20media)). The 'poliisi.fi' website presents police officers who appear in other services – this is an attempt to prevent false profiles. It is also one way of gaining the trust of citizens.

Objectives of virtual policing are to support the strategic and operational goals of the police. To increase the visibility of the police, and therefore offering possibilities for interaction and thus preventing crime. To provide general information, to give advice and to attempt to promote the social participation of citizens. (Marjamaa, Police 2012)

3.1.2 Local Internet police (Nettilähipoliisi)

Nettilähipoliisi ("local Internet police"), has been developed in order to create a technological unit that specialises in the use of social media as a tool in mainstream police work. Nettilähipoliisi works on three different levels: as a community policing unit, as an investigative unit, and as a patrolling unit. Social media is mostly used as means of conducting traditional police operations both inside and outside the Web. Members of this unit seek to connect with particular target groups through social media platforms, for example in order to get in touch with individuals engaged in demonstrations or other risky activities. The purpose is to observe them and to prevent extremist acts (Baker, 2013, Calcara, Sund et al. 2016)

There are several ways of doing this kind of action, one of the most well-resourced and practise proven is the Helsinki police departments Local problem solving model. Some parts of this model can be seen as a part of local internet policing. Especially the team three of aforementioned model has a special mission to; in advance prevent violent extremism, from a background of anarchist political ideology or social or other non-compliance. These models are presented in later chapters.

Nettilähipoliisi gained public attention when operating as a community policing unit in a recent Finnish Greenpeace demonstration. The entire event was documented by police officer Pekka Hätönen through his Facebook profile, using hashtags such as '#freethearctic30', '#greenpeacesuomi', '#helsinki' and '#poliisi'. This event was highly visible and it made an impact in the country. It was reported in national newspapers as being the first occasion on which the police had approached a public demonstration using a twofold strategy (Helsingin Sanomat, 2013). Police officers were present at the demonstration to maintain security and at the same time produced a kind of virtual community policing action in the social media by posting reports about the protest. (Calcara, Sund et al. 2016)

3.1.3 Mobile community police (Mobiili lähipoliisi)

The modus operandi of this model is to occupy designated uniformed patrols in the Rural regions of the country to make contacts in person and at same time approach the citizens via virtual means. You could describe it as an old-time village policing with a modern twist. The patrols area of operations usually consists of several municipalities in the region. The patrol will be focusing on a preventive activity. Patrol does not operate on standby, they should not accept ordinary traditional police missions, but if the need should arise, for some reason the patrol has the capability to handle the call-out. Mobile community police were formed in the year 2015. Originally it was funded by separate project funding, since the results were good the police department decided to continue funding after the end of the project. Mobile community police officers use the fundamentals of local problem solving (LPS-model). The LPS-model has been further developed to fit the mobile community policing needs, funding and the human resource structure available in the area.

The patrol duties include liaising with the area population and the various actors in the side of the government as well as in the private sector. The aim of this practice is to increase police visibility of everyday residents' everyday lives. The patrols work in three week cycles that are based on control requests, planned operations, tip information and invites to different events.

During their daily shifts the patrol individually carries out search, analysis and management of the criminal phenomena and safety issues inside their field of operations. The core task is to respond to safety concerns raised by residents living in the area. The patrol can define working hours and field of operations accordingly at any given time depending on the subject.

Using the included information tools for instance the web site www.lahipoliisit.fi, information regarding the patrols whereabouts can be directed to the areas residents. The information can then be used to hold meetings or gatherings with the local residents in a municipality offered facilities for example. As it is common in Finland to have vast areas of little to no police presence for long periods of time, these kinds of meetings are a good way to meet the general public and a good opportunity for them to get in contact face to face with police.

Citizens can use technology-based communication channel to make contact to the patrols or report safety related information. Patrol operates as in a form of a safety-link. They pass safety information concerning any given region to a selectable information channel. The information can then be viewed by police, residents and other stakeholders. By this practice citizen can be reached in their natural environment. The police goes where the citizens are spending their time.

Networking and communication

Police officers use iPads with a wide range of social media communication tools (the main tools are shown in Fig. 1) The officers have a software that they can use easily to generate content about their whereabouts, observations and other subject matters. The patrols observations and tasks are shown on map interface as waypoints. The officer produced content is then divided into several different channels. Notepad and other paper-based reporting tools are also replaced at the same time. This makes networking more efficient and allows more direct connections to the public and media.

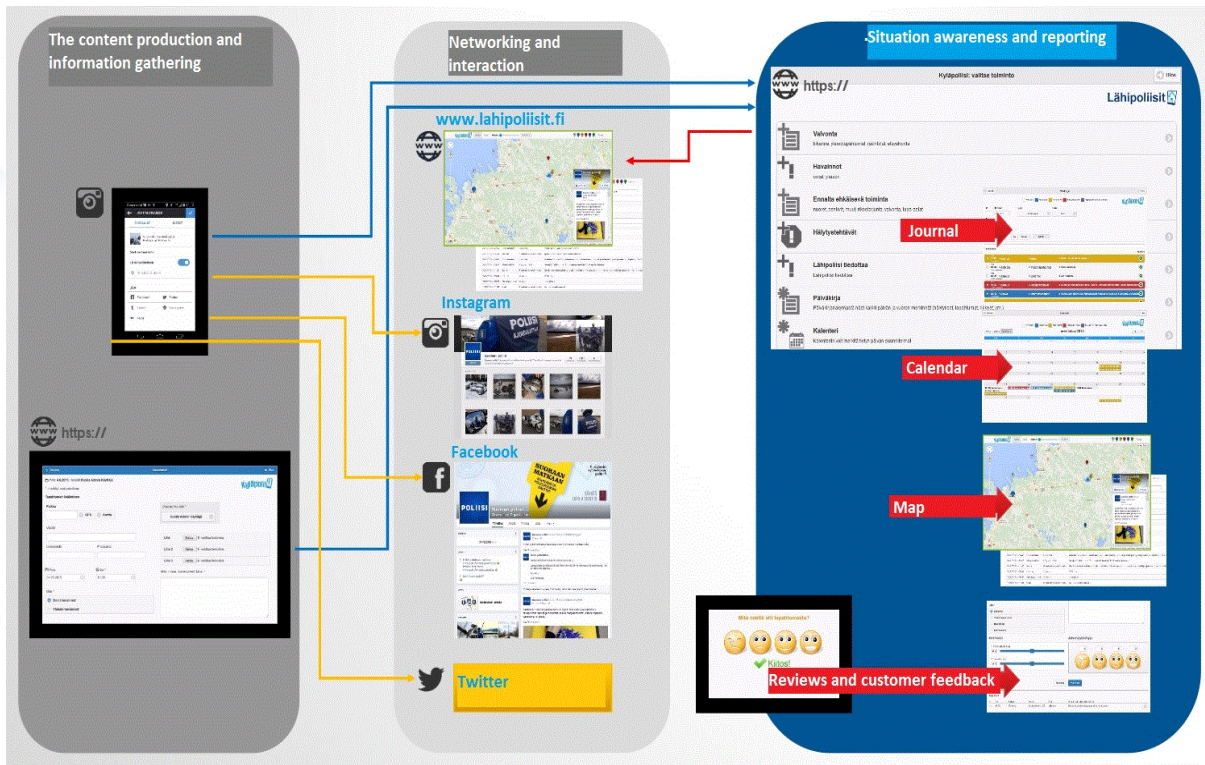

Figure 1. Shows all the different tools available in mobile policing

Action evaluation of performance

A lot of consideration and investigation has been put into methods to monitor mobile local community police model benefits. All of the officer's activities are logged to a software-based diary that can be viewed in the calendar or on maps. This is done for monitoring and measurement purposes. A police patrol can actually assess various activities themselves, Customer feedback can also be collected from customers about how they experienced activity. Customers can rate the police actions and how effective they felt the response was. The officers can do the same. The data collected can be used for scientific research, with the aim to find new methods of measurement for preventive activity to evaluate the effectiveness of different actions. University of Tampere and Police University College of Finland have ongoing studies that utilize this generated data currently. (Pohjanmaa police department 2015)

3.1.4 Helsinki virtual police taskforce (Nettipoliisi)

Most of the virtual police officers in Finland only address problems that are local, however the Helsinki virtual police (Nettipoliisi) are based in Helsinki, but the officers also address nationwide issues. (Fig. 2) By having a strong online presence, the police hope to prevent crime, make it easier for people to contact the police and to be able to react quickly to criminal offences, especially in social media.

Helsinki virtual police

Figure 2. Helsinki virtual police presented as an example of how Finnish virtual police tries to prevent false profiles and gain trust.

Nettipoliisi was developed by Sergeant Marko Forss in the Spring of 2008. In September of the same year Forss created the first police profile in the Finnish social networking website IRC-Galleria (EUCPN, 2009). Since then the journey of Nettipoliisi has taken some unexpected turns. It has evolved from a tool for closing the gap between the Finnish civilians and the police into a resource for traditional policing activities, such as pre-trial investigation and proactive operational efforts. At the same time, it has kept its initial function. (Calcara, Sund et al. 2016)

Nettipoliisi is a unit formed by three police officers. The Officers write regularly on their Facebook timeline, more or less two or three times a week. Posts and comments usually deal with generic issues, relating to police work on the Internet, various thoughts on Finnish

or international trends in criminal law and even comments about the news. Interaction with other users is informal, friendly and manages to give the police a human face. Furthermore, the Nettipoliisi profiles are public, which means that every Facebook user may view the pages without having the status of "friend" or "follower".(Calcara, Sund et al. 2016)

The public side of Nettipoliisi's Facebook profiles represent the core of the virtual community policing activity. Yet, the private messages received by Nettipoliisi officers may contain information to activate either reactive or proactive police operations, such as criminal investigations. (www.poliisi.fi)

3.1.5 Secure-chat (Turva-chat)

To protect and guarantee privacy Nettipoliisi has recently launched a new service called Turva-chat ("secure-chat"). Through this channel police officers can converse in a confidential manner with individuals who wish to give the police sensitive information, for instance, about sexual abuse. When an individual contacts an officer online in order to communicate sensitive information, a disposable link is sent from the police to him/her. By clicking the link, the individual is directed to Turva-chat for one-on-one online discussion. The system offers a secure way of discussing sensitive matters. In addition, the information received from the chat is saved directly on the police server. This makes it possible to use the information in later investigations easily. (Calcara, Sund et al. 2016)

3.1.6 Finnish virtual police chat etiquette

To prevent negative behavior virtual police have created a common chat etiquette on the police's social media sites that you are obligated to follow. Site administrators monitor discussions and answer questions when appropriate. Virtual police officers cannot comment

on private matters. As the chat forum is designed for police-related questions and comments, the following conduct shown in Table 1 are forbidden:

Table 1. Forbidden conducts listed in the Chat etiquette

Forbidden conducts:
Insults, swearing, racism
Hate messages targeted at individuals, organisations, countries or nations
Religious or political comments
Inciting criminal activity
Advertising or marketing products and services

In addition to the above, posts that might constitute disseminating information in violation of personal privacy or defamation under the Criminal Code are also forbidden. Inappropriate posts are removed, and users who regularly break the rules on the police's profile page can be blocked. Users are not notified if their posts are removed or blocked. (www.poliisi.fi)

3.1.7 Police in IRC-galleria

A few years back IRC-galleria was the biggest social media community of youth in Finland. In the year 2008 Senior constable Marko Forss created a profile page for him with the username –fobba- to the Finland's biggest social media community service IRC-galleria (www.irc-galleria.net). Today there are several virtual police officers in the social media. The reasons behind creating police accounts for this service is to try to reach disturbed youths that are prone for getting in to trouble. (Kostiainen 2009). Police wanted to join IRC-galleria specifically to answer Finnish youths' questions, not to administrate the forums. One of the most popular topics of discussion have been issues regarding driving licenses, criminal

legislation concerning young offenders, internet teasing and criminal activity done via internet. (YLE Oulu 2009).

The primary task for virtual police officer is to support youths in any way possible over the internet according to executive manager of youth criminal taskforce of Oulu central police station. Virtual encounters between virtual police officers and the Finnish youth have been exemplarily. IRC-galleria's user base has welcomed virtual police officers with open arms. (YLE Oulu 17.3.2010)

One of the successful, yet currently discontinued services was a chatting service called "jepari-chat" that won the award of Euro cities 2012 – innovation award. "jepari-chat" (Cop – chat) was a project coordinated and organized by youth criminal taskforce of Oulu central police station. Cop - chat was a functioning irc - gallery service, where the city of Oulu youth workers and police representatives discussed with young people. There used to be participation of around 200 young people daily whose average age is around 16 years of age. Cop-chat ended its service in December 2013 due to descending user base of twenty to thirty users daily. (YLE internet 2013)

Cop-chat is a great example of how fast the winds of internet social media can change. Internet policing must be up to date to have a desired effect of preventing criminal activity and to reach the target groups. Police leaders must be courageous in recruiting correct personnel who have the right knowledge and built in interest in following social media and developing preventive work. Usually the young adults (18-29) are more keen on using social media, over 90% of them do use it in some ways or another. (Perrin 2015) People that use social media in their free time are able to notice shifts in popularity of different social media service providers. Thus, virtual police officers are able to steer their efforts to the most popular sites faster and more efficiently and this way the service will reach the largest user bases.

3.1.8 Net tip (Nettivinkki)

Net tip service is found under the Finnish police website to increase confidence of the users (<http://www.poliisi.fi/nettip>). The idea behind this service is that Finnish citizens can submit non-emergency information about any suspicious material on the Internet (Fig 3). After receiving the tip police investigates the submitted information on weekdays during office hours. One of the ways of which net tip is being shared is that it is allowed to anyone to insert the Net Tip icon on their webpages. The Nettivinkki system is managed by the Finnish National Bureau of Investigation (Keskusrikospoliisi), which is an agency of the National Police of Finland (Calcara, Sund et al. 2016)

Net tip

You can use this form to submit non-emergency information to the Police for any suspicious material you find on the Internet. The Police will investigate the submitted information on weekdays during normal hours, 8:00am-4:00pm.

If you need emergency Police assistance, call the emergency number at 112.

Crime reports are not accepted through this system. If you want to file a crime report, use the online crime report form.

Fields marked with an * are required.

My report concerns*

- Discovery of narcotics
- Discovery of criminal fraud
- Racist or hate crimes and discrimination
- Violence and terrorism based on extremism
- Discovery of violent activity
- Other security threat
- Discovery of corruption
-
- Other feedback to the police (for example observations concerning traffic)

Where did you make this discovery? *

- Website
- Newsgroup
- Online community
- Email
- IRC
- Chat
- Peer-to-peer (P2P) network
- Other (specify)

Detailed description *

What, where, when? If possible, specify the location/city of the perpetrator or event

Your contact information will be kept confidential. We ask that you provide your contact information so that, if necessary, the Police may contact you for additional information.

Submit anonymously

Informant information

Name

Email address

Telephone number

Figure 3. A form used by the net tip service.

3.1.9 Neighborhood Tip (Lähivinkki)

Neighborhood Tip - The idea behind this service was that Finnish Police gets a lot of non-critical and nonemergency feedback from the public and wanted to create a service to get it all through one channel. This is how the service "Lähivinkki" (Neighborhood tip) was born. The service was created by using free software called Grafetee. Grafetee is a location based bulletin board that is easy to customize, it took only a few hours to create the service.

Neighborhood Tip is a map based service. All the messages are displayed on a map by designated icon, posting is anonymous. Everyone sees what is happening, what has been done and can take actions to tackle the problem. There are a few categories for the messages and content is pre-moderated. Neighborhood tip is using the idea of crowdsourcing – a process that involves outsourcing tasks to a distributed group of people.

Administration sees the newest messages and approves or deletes them, after the initial check messages goes public. There is a possibility to see messages near a certain location like police districts Headquarters in example. The software allows creation of several different administration accounts easily (Marjamaa 2012). Pilot face of the service ended in April 2016 and the future of the service is still unknown.

3.2 School policing (Koulupoliisitoiminta)

At the national level, cooperation with the police is the responsibility of the Ministry of Education, Board of Education and the Municipality Association. The police also produce a lot of preventive material, which is also made available to schools on the web. On county level, community policing liaison officers coordinate cooperation. Police departments, in turn, will ensure that the school policing actions will be agreed with the local authority with focus on cooperation. Forms of cooperation ranges throughout the country and coherent goals and practices do not exist. Advice, education, counseling and education about the law are involved in police visits to schools, but the actual role of the teacher should not be given to (or accepted by) officers, it is not appropriate to the police. School policing and cooperation between police and schools are developed as a part of police preventive action, especially in the fields of early intervention and community policing. In substance, this consists of offering expertise of the police within the framework of available resources (tutorials, education and counseling sessions, distribution or informing of preventive material) and participating in multi-professional teams.

The police visits to schools are a natural way to promote safety in schools. When the police visit the classes children and young people can discuss their concerns and strengthen their confidence in the police and society as a whole. It is therefore important that the cooperation between the police and the school is agreed upon and continuous in nature. (Lampikoski 2008)

The role of the police in primary school is also associated with familiarizing students to police work. The aim is to make the police known, for the purpose of creating team spirit and mutual trust between the police and the individual. The aim is to lower the threshold to approach the police, to create a sense of security and in so doing strengthen trust in the society in whole (Aro 2009).

Although the time and financial resources of the police are scarce for this kind of action, it has not stopped officers in finding good co-operation practices. As result police presents education lessons for larger number of students at a time, also it is favorable to use social

media for the benefit of children and young people. (Heiskanen 2012, Poliisi vuosikertomus 2012.) Social media is considered to be an effective way for reaching children and young people with their problems, for real-time control and giving out public information announcements. Even if the police do not act via social media in the school environment per se, the discussion done in social network have a positive role in the school safety. (Sisäasiainministeriö 2012)

Basic school personnel, for example, youth workers have a lot of information about students' living environment and usage of free time, this is the kind of information that the police do not necessarily have. These adults are often among the first to take notice on trends involving substance abuse or disturbing trends online for example. Other kind of officials or residents may also have a lot of valuable information, which could be used as the basis for preventive actions. (Ahoniemi 2014)

Anchor operating model fits very well together with the school policing operations. It offers a number of synchronising advantages. The designated Anchor officer conducts criminal investigations on juvenile cases, officer also conducts talking-tos for children under fifteen that have committed criminal acts not punishable by Finnish law. Thus, the officer should be familiar with large percentage of young people, who belong to the school liaison officer's clientele and vice versa. On unclear cases, it is often it is wise to exchange information about cases with each other. Sharing information is therefore also important within the organization. When dealing with criminal mischief, drug cases etc. that involves youth, it may be advantageous to contact school districts liaison officer for support. As the school liaison officer spends a lot of time discoursing with the youth, he often manages to identify suspected perpetrators or aid investigations in some other meaningful way.

Information acquired in school policing should be used in security planning and cooperation. Community police have a lot of information about their regions problems, development and security expectations. When operating with, the school officials the police should appear as an expert consultant, that are primarily contacted for help and advice. Schools may have misconceptions about the purpose of the school police, law, policies and police resources. These misconceptions should be actively remedied by the liaison officer. When participating in expert groups the officer should enlighten other participants on polices purpose of involvement, capabilities and available resources. Schools needs do not always meet the

wishes or the capabilities of the police. School liaison officer's role should therefore be consulting and advising.

The visitations to schools have also certain advantages from the perspective of the police. The liaison officers will tell you that when the officers are familiar in the school, the children and young people come to talk with them more easily about their own affairs and concerns. One of the officers says that in his experience it is the environment in home that will define on how the police officers are perceived. My understanding is that what he means by this is that if the families have had significant situations with the police, the kids easily get the impression that the dealings with the police are always negative in nature. (Ahoniemi 2014)

One of good practices of the so-called safety partnership is to participate in multi-professional teams and joint problem-solving processes. Multidisciplinary teams and working groups have proved as effective means, in particular in early intervention models done in cooperation with the social services. These effective practices are the key to field level implementation of community policing. Multidisciplinary teams are usually set up to solve a particular problem or for treating a problem district.

Long term cooperation produces synergies, while cumulative expertise in various fields adds up and proves to be effective and efficient in the long term. Cooperation at the local level requires the involvement of key authorities, organizations, private homes, schools, teachers, students. Municipal security development is an important tool that should be utilised. (Lampikoski 2008)

Operators should keep in mind that the expectations put on preventive work are often applied too hastily. The effects of this kind of work do not come out in a week or two, or even in two years. The policy needs to be a very long-term and permanent, so that the results are effective and clearly visible. (Ahoniemi 2014)

Lampikoski sends his regards to teachers in the publication “Kohti turvallisempaa oppilaitosta!”, that works as a reminder for officers as well as teachers. The quote highlights the main ideas behind school policing aptly:

“As a veteran police officer with thirty-three years of experience it is my hope that, please contact your local law enforcement agency before the problem is even clearly visible. Invite the police to school, drink a cup of coffee and get to know each other. This humane premise is the basis of everything, if we want to make things move smoothly. After all, we are all just humans!”

Police liaison officers (Nimikkopoliisitoiminta)

School policing is part of community policing. In Finland school police officer and community police officer is often seen as a same person, actually in many police districts the districts community police is also the school districts liaison officer. In the year 2009 “nimikkopoliisitoiminta” (police liaison officer project) was introduced as a new preventive measure. As a result of the project, every school was nominated with designated police officer, whose task is to operate as a liaison officer between the schools and police.

Nowadays, schools and police cooperation is seen as an important part of the development of educational safety. Cooperation is based on the fact that the schools and the police are interacting with each other. Educational institutions have been designated their own liaison officers from the police. The designated police officers are often called school police officer or a community police officer. The part of the appointed officers is to support schools in security related problems and in security development. Schools are encouraged to contact the police even before the problem is properly visible. (Poliisi vuosikertomus 2012)

The police liaison officers are also involved in school's security planning and can be a part of school's security training courses. The school officers tasks also include legality and traffic education lessons, which will be held mainly in primary schools. School bullying prevention and crime associated problems, that take place in the school grounds are included to the liaison officers and school's cooperation. (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2013)

It is important that schools receive support, especially in the prevention of bullying. In addition, it is important to intervene in the events, which may include criminal offenses. Police departments responsibility is to prepare against threatening situations in schools. Police liaison officers, together with the police department and other responsible parties work to raise the capability to prevent and respond effectively to emerging threats. In such cases the liaison officer should act as a link between the school and the police. As the police department representative's liaison officers also participate in multidisciplinary cooperation groups, which deal with security threats in schools. (Ahoniemi 2014)

Problem solving in schools

Traditionally school police officers have given lessons on traffic, legitimacy and drug education. (Tiainen-Broms 2011). After the reform designated police officers or liaison officers have shifted the focus out of giving lesson to a more reaction based and on demand based model. Because the resources are so few and the field of operations is so vast it is not possible to reach every single kid on a regular basis. It is more preferred to go to a given school if you get information of a particular issue i.e. teacher contacts the liaison officer that there has been suspicions of drug activity in the school's area. The officer can then go to the school and try make contact with the involved parties and to solve the issue at hand and by solving the issue effectively he can prevent similar things arising at the school's area in the future.

Reactive police alarm calls to schools happen quite rarely, cooperation usually begins when schools contact the police in problem situations. The problems are by no means limited to extremely serious threats and dangers, the contacts to the police ranges from serious bullying, shoplifting, drug use and threats involving schools. Finnish schools are required to have security team. The purpose of these teams is to gather information and analyze it as well as identify problems and develop solutions accordingly to support of the safety of the school.

When problems rise, it is important to react quickly. It is favorable to agree on course of actions that should be taken if a given risk arises. This helps to hasten the response. If the response delays, there is a risk that the situation escalates into more serious event or involved parties may use the time to prepare to affect the investigations.

Pupils violations should be dealt primarily with the school's own educational means, but if necessary, the school can ask the police to assist. Police work involves the maintenance of security and prevention of crime. The police visits to schools to promote school safety. Visits and discussions contained in them strengthen children's and young people's trust in the police and makes the police more accessible (Lampikoski 2008.). These objectives are part of community policing strategy. The involvement of the police will help solve the situation immediately, professionally and convincingly in the eyes of young people. When the involved parties and officials know each other and the environment, things can be handled immediately and agreements can be monitored. (Kuusiranta, Nummi-Salonen 2001, Ahoniemi 2014)

When the police are involved in settlements, children and young people see that their own actions are always followed by certain types of acts by society. A similar action reward the same penalty to all. This way, the parties involved can feel that they were treated equally. (Ahoniemi 2014)

A few short examples

If youth are targeting specific areas or businesses with criminal mischief and damage to property, police can give tips on how to improve the area's security and surveillance. Small factors help to prevent damage to property and criminal mischief caused by them. For example, improving the lighting in the area may or CCTV control putting in surveillance cameras. Also, internet and forums are a great place for police to acquire information about crime and criminal offenders. To prevent area of operations disorderly behavior, damage to property, criminal mischief caused by youth police can increase visible patrolling, go on a foot patrol and make contact with the youth and be proactive in starting conversations with youth groups. Approachable and laid back attitude should be taken a hold. Talking to youth groups with this more laid back attitude helps to make police organization as whole more approachable.

Police can try to affect youth's alcohol and substance abuse by intensifying cooperation with shopkeepers who sell alcohol in a given area. Local police Community officers should do foot patrols especially in weekend nights. Patrolling and increasing police visibility in the areas that youth groups come to together to spend time is a good way to prevent substance abuse among youth. (Salo, Porkka 2013)

3.3 Ankkuri-model

Short history of Ankkuri model

Ankkuri activities in the Hämeenlinna region were initiated in 2004 as a result of a cooperation project between the city of Hämeenlinna and local police. The activities have now become well established in this area. In 2004-2006 the project was implemented and developed in cooperation with the Estonian province of Rapla in the form of a joint project entitled 'Majakas'. The joint project was provided with EU Interreg IIIA funding.

In 2009-2012 the operational area of the Ankkuri Project was extended and it became active in the entire Kanta-Häme region. New teams, based on the Ankkuri model, were established in the Riihimäki and Forssa regions. The extension was implemented through a project-like approach. The Ankkuri team already active in the Hämeenlinna region tutored the other teams. In the early 2012 Ankkuri activities came permanent activities of the Kantahäme region, where the cost of authorities was paid by the police and participating communities. (Finland's ECPA entry application 2012)

According to the Internal Security Programme for the period 2011-2015, Anchor model will be introduced throughout the country as part of the 2014 performance planning and regional implementation of the Internal Security Programme. The aim is that the model is in use throughout the country in 2015. All the aforementioned goals have not been met at the time of writing this handbook.

The Purpose and objectives of Ankkuri model

The purpose of Ankkuri activities is early intervention in juvenile delinquency and intimate partner violence as well as the enhancement of preventive police work. Ankkuri teams comprise a police officer, a social worker, a psychiatric nurse and a youth worker. These professionals engage in close cooperation, bringing their professional expertise and the support and expertise of their respective organisations to the team. This makes it possible to combat juvenile delinquency more effectively and to carry out a comprehensive assessment of the victims' and the perpetrators' circumstances.

The primary objective of the Ankkuri Project is early intervention in the activities of young people who are experiencing problems with life management and to remedy the situation as soon as possible. In addition to helping young people, Ankkuri also aims to disclose, prevent and terminate intimate partner violence (domestic violence). Ankkuri provides victims of domestic violence with support, an opportunity to bring the matter out into the open, and to get the process started. Early intervention in situations involving domestic violence is a nationally trail-blazing approach which has been productised during the project. (Finland's ECPA entry application 2012)

Ankkuri is community policing at its most effective form. It utilises the expertise of various authorities and helps them reach their objectives more efficiently. This makes it possible to break the vicious circle of criminal activity and prevents young people from becoming marginalised.

The majority of offences committed by young people are, in fact, committed by a small percentage of young people. The risk here is that these young people end up in a vicious circle of crime and do not receive the help and support they need at the right time; authorities and NGOs implement measures aimed at young people without knowing what others are doing, and there is no comprehensive assessment and planning that addresses an individual young person's situation. Comprehensive assessment of a young person's situation and initiation of effective measures to prevent social exclusion and break the vicious circle of crime require a permanent intersectoral operating model that can be further developed;

legislation may be passed to resolve key issues of information exchange and other requirements for efficient cooperation. (Internal Security Programme 2012)

Breaking the vicious circle of crime calls for different types of measure, depending on whether the young person involved is over or under 18 years of age. Teenage boys taken into care are at a particularly elevated risk of becoming socially excluded and ending up in a vicious circle of crime. Often this is the result of a lack of everyday life management skills. These young people may have underdeveloped skills in this area because other people have always managed their practical affairs for them. Sufficient support at the right time could have a huge impact on their future lives. (Internal Security Programme 2012)

Description of different actors and ranges of their responsibilities

Anchor model based on multi-government cooperation with the different authorities to work together with the police department. Anchor team composed of police, social workers, psychiatric nurses and youth workers in the group, all of whom, with the exception of police officers, are municipal employees. They make up a closely knit together group, where each brings their professional competence and the support of their originating organizations and the expertise of said organizations to be used by the team.

Thanks to multi-professional cooperation the young offenders (and their family) are encountered comprehensively examining their individual situation. Anchor team, customers receive the most comprehensive services (Table 2), thanks to the "one stop" -ideal. Anchor-team works with young people suspected of a crime or disturbance, their families are also brought into the operation. While the police closely examine the crime, the health professionals and social worker assesses the young person and his family's overall situation. The aim is to uncover whether there are bigger problems to untangle or is it just a separated incident. In Anchor team the social worker, the nurse and the youth worker are responsible for responding to the needs and support of the customers through initial assessment. They provide initial support and if necessary they guide the customers to follow up services

accordingly. Multi-disciplinary Ankkuri team therefore combines expertise in many fields, and the situation will be taken care of comprehensively at the same time. the benefits of multidisciplinary work appear in particularly challenging clients with multiple problems in situations where individual team members have to support each other's work.

Table 2. Roles and actors of Ankkuri model

Roles and actors of Ankkuri model	
Police (Ankkuri designated officer)	The police officer is responsible for the investigation of suspected cases of juvenile delinquency. The police officer also forms a team with, primarily, the social worker and also with the youth worker.
Psychiatric nurse (Primary health care)	The psychiatric nurse is responsible for the assessment of the young person's health status and the immediate initiation of treatment. The nurse also contacts victims of domestic violence and initiates the necessary corrective action to normalize the family situation.
Social worker (a social worker, authorised by the municipalities, and is appointed jointly by these)	The social worker is responsible for the assessment of the young person's social circumstances, the immediate initiation of child welfare measures where necessary, and the provision of support for the families. The social worker operates as a team together not only with the police officer but also with the nurse.
Youth worker (a youth worker, authorised by the municipalities, and is jointly appointed by these)	The youth worker maintains contact with schools, various sport clubs and other clubs. The youth worker also develops activity groups for young people, where they have an opportunity to develop their own activities. The youth worker forms a team with the police officer and the social worker.

(Sisäasiainministeriö 2013)

The spread of Ankkuri model

Regional Ankkuri teams have been established as a joint project for the police and the municipalities. The cooperative model and its objectives have been agreed on with the police and the municipalities. The teams work together. On the basis of the Child Welfare Act, when dealing with a minor the authorities may exchange information with a view to helping the young person. The teams are based at police stations because it was estimated that reaching young people in trouble could best be achieved through police activities.

Ankkuri model is being used in several different cities across Finland: Hämeenlinna Helsinki, Riihimäki, Forssa, Kemi, Pori, Seinäjoki, Rauma, Salo, Turku, Kokkola. Ankkuri model operations are also in their beginning phases in Rovaniemi and Hyvinkää. Inner Finland's police department in Tampere region uses similar model named Risu-operation. Risu-operation has the same basic principles compared to Ankkuri-model.

The teams and their configurations vary by location. All teams work with juvenile offenders, while working with domestic violence varies from place to place. The resources directed towards prevention of domestic violence may be significantly smaller in other departments. On top of these mentioned operations Ankkuri model is also undergoing a project funded by Ministry of interior to spread the Ankkuri model nationwide in Finland.

Supervision and coordination

The Ankkuri teams are supervised by multi-professional supervisor teams. During the project, public funding and the efficacy of the activities were regularly assessed by a regional steering group as well as Social Development Co Ltd, a Finnish company jointly owned by the municipalities and responsible for the management of the project. A Project Manager

was appointed, charged with the management and development of the activities and the creation of uniform operational procedures for all Finnish provinces. The City of Hämeenlinna has had product descriptions drawn up for Ankkuri activities. Where necessary, these may provide assistance when starting operations in new areas. They may also be utilised in international contexts. (Finland's ECPA entry application 2012)

Practical level response models

In 2013 the city of Hämeenlinna compiled field tested examples of practical level response models used by the Anchor teams in Kanta-Häme region.

Initial assessment and initial support

Initial assessment and initial support are mainly carried out cooperation with the local child welfare. Meetings will be held 1-5 times, which leads to further guidance if necessary. The benefit of this format is a rapid intervention of a young person's acute situation.

Small group activities

Small group activities consist of a suitable target group of Anchor team customers. They make up functional and goal-oriented small group. After the group is formed, then the members shall participate in different activities. Small group activities provide a long-term support for the young person and his parents. Action may take half a year to year. Small group activity is a proven working method, which allows both the young and their families receive peer support from others in similar situations in life. The operation is also cost-effective.

Group meetings

Group meetings are held for a larger group of children and young people and their parents. The group will be formed of youths, who have been involved in the same offense, a criminal action, or other problematic behavior. After the group is formed preliminary factors are assessed and a joint talking-to is held for the whole group. The group meetings are a good mode of operation, when it is desired to reach a greater number of young people at one time, it's a way of affecting the whole group as a one. As a result of the group meetings the parents will discover the related circumstances in their entirety. The operation is also cost-effective.

Domestic violence meetings

Domestic violence meetings are intended for victims and perpetrators of domestic violence and their entire families. The aim is to break the cycle of violence in the family and to help, to support, guide and advise customers. In the same context, the need for child protection services is assessed. Both the victim and the offender are required to commit to necessary follow-up treatment. In this process, the police or the emergency center will always be informed on the matter, and a psychiatric nurse will immediately evaluate the situation.

Involved parties will be contacted within 1-3 days after the incident. After this, normal pre-trial investigation process steps, such as questioning will be taken. In addition, potential victim and the offender meetings can be held (1-5 times). Appointments can also be arranged in connection with the interrogations. Children are reached either in home visits or they are invited to the police department. Anchor team will organize a possible guiding follow-up services, as well as follow-up appointments approximately after six months of the event.

Field work

Field supervision target group includes all children under 18 years. The field work aims to meet children and young people in their own environment and contribute to an immediate mutual acquaintance. These field work operations will include information and awareness as well as varying themes, including prevention of alcohol use, disruptive behavior and crime. With field work authorities threshold, can be lowered and mutual sharing of information can become easier. The authorities can immediately act on problems noticed by doing field work. Young people also know in advance the future field control themes, which helps to prevent potential problems, for example, in connection with celebration of youth's weekends.

Kanta-Häme Ankkuri team has also other forms of operation, such as Anchor coffee meets and youth concerts, these are organized together with the young people and other stakeholders. (Sisäasiainministeriö 2013)

3.4 Local problem solving (LPS)

The main idea behind the Local Problem Solving is that existing security-related problems are addressed in a way that long-term results can be achieved with less time and effort than could be achieved by normal police patrolling. The method holds the idea of identifying and solving those problems. The variety of tools comprises three different means. The means are the Traditional Patrolling, the Risk Assessment and the Encouraging Security Cooperation. By the Encouraging Security Cooperation the local actors are taught to handle problems in their own environment.

By executing efficient Local Problem Solving the decreasing Police resources can be directed to the more important emergency-related tasks even more efficiently (Hyryläinen 2012). LPS Activities have developed in several stages, and it builds heavily on the experience and the working methods acquired during this development period. City areas regional police forces were established in 1994. In 2008 the Policing pilot project was launched. Which evolved to Local Police Groups in the year 2009. Preventive function was formed in the year 2012. (Metsäpelto 2016)

Organization and management

Operational territory is under a constant state of change. For efficient management it requires constant keeping up. The main guidelines for preventive action are decided in annually held design and development days. Operational planning and management is carried out at three levels: Every sixth week coordinating groups holds a meeting, every week there is a weekly meeting and lastly there is the day by day coordination done by group supervisors.

Table 3. Roles and actors of LPS-model

Roles and actors of LPS-model

TEAM 1	<p>To create and maintain a relationship of trust between the police and the different linguistic and cultural backgrounds of the population</p> <p>The aim is to solve security problems experienced or caused by communities in the accordance with local problem solving model.</p> <p>To prevent in advance any violent acts and events that aim to promote extremist ideas or ideologies</p>
TEAM 2	<p>Find and solve the local problem solving means of safety hazards phenomena and events, whose management requires traditional policing thorough familiarization with the causes of the problem</p> <p>Along with other police departments, authorities and organizations as well as the region with the residents</p> <p>A special task of creating and maintaining a relationship of trust between the police and young people Striving particularly affected by social exclusion and criminal offenses were symptomatic young people, together with the Anchor team</p>
TEAM 3	<p>To create and maintain a relationship of trust between the police and the ideological extremist groups or individuals. To resolve said problems or safety concerns caused by said actors, in accordance with local problem solving model</p> <p>A special mission is to in advance to prevent violent extremism, from a background of anarchist political ideology or social or other non compliance.</p>
TEAM 4	<p>A multidisciplinary team of government consisting of a desingnated police officers, social workers, and psychiatric nurse. Uses the modus operandi of Ankkuri-model.</p>

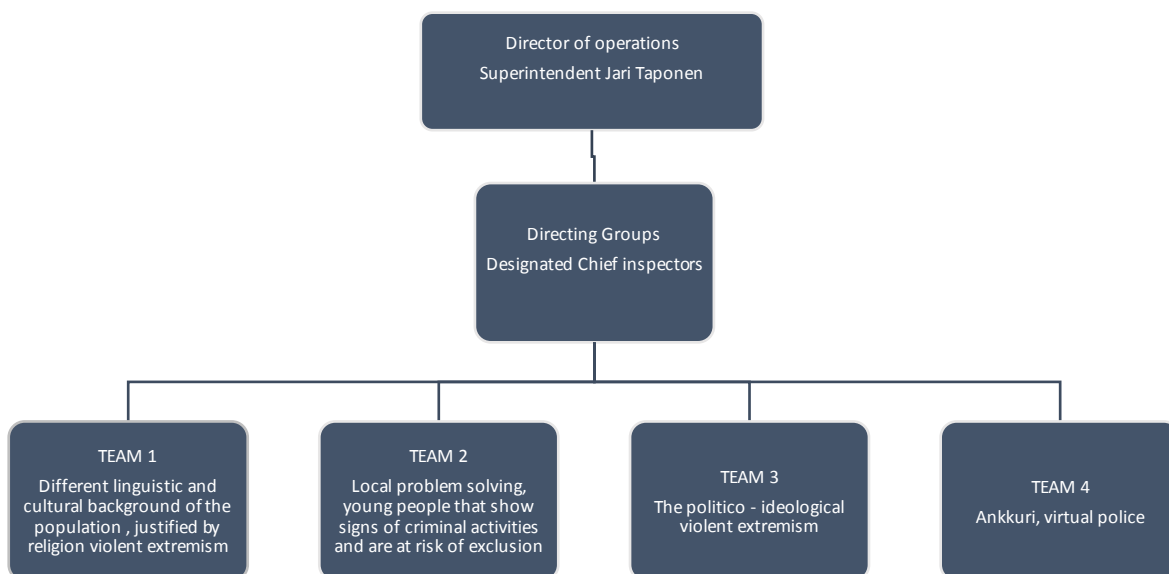
(Poliisin ennalta estävän toiminnan valtakunnallinen hanke, 2016)

Tasks of local problem solving

Local problem-solving means of addressing security threats and criminal phenomena even before the security problem endangers the safety or the feeling of safety of residents, or may lead to exclusion of the offender and getting involved in the criminal lifestyle.

- *Early intervention requires active and goal-oriented cooperation*
- *The development of preventive policing the Helsinki Police Department*
- *To Produce timely information on phenomena and events that may endanger public order and safety.*
- *To solve problems that endanger public order and the safety together with other actors.*
- *To prevent in advance any violent acts and events that aim to promote extremist ideas or ideologies*
- *multi-government co-operation with the different authorities in the area and guidance to follow up services (Ankkuri-model).*
- *To operate in social media.*

Organizational chart of Helsinki police station Local problem solving team

(Ennalta estävän toiminnan valtakunnallinen hanke, 2016) Figure 4

The main principles and the goal of local problem solving

The goal of LPS are improving the safety of Helsinki and the prevention of selected security incident phenomenas as well as the fight against crime as part of their job or in cooperation with other authorities, organizations, communities, businesses and residents. (Hyryläinen 2012)

The target is to solve one security related problem at a time. This target is achieved by working cooperatively with other stakeholders inside a given community. The Police should always operate in an restricted area. The limitations and borders of the area should be well known within the police organisation and other stakeholders involved in these actions. The police organization should take a role as an entity that produces, compiles and shares information to the community. The police should act "as an internal security consultant" for community. By working this way the aim is to get the stakeholders and other actors to take responsibility and to be able to manage their own security problems inside their operating environment. Some thought should be given beforehand on what is an acceptable target. Police is not an only actor that can raise security concerns or problems. It is natural that these issues may be raised also by other actors in the area. (Metsäpelto 2016)

The Problem solving tool

In the centerfold of Local problem solving model is the three stepped Problem solving tool. The tool consists of three different main parts. The tool is presented by Hyryläinen in his graduate work and in the Police preventive work nationwide project 2016 as follows:

1. Risk Management

In the local problem solving, risk management means it is a problem-oriented way of thinking, where the problem and its repercussions are estimated in beforehand. This mindset involves identifying the problem, defying the problem and setting a realistic target state for the actions. The actual problem can be dealt with by removing, by confining or by moving it elsewhere where the collateral effects can be downgraded. For minimizing the effects of the problem it may be wise to raise the resilience of target of the problem. The Risk management combines the police actions and security cooperation and development into a one big entity. Risk management is a first step into the three stepped problem solving tool. This step defines who, when and what will be done in the later steps. Practical tools for steps 1. and 2. are shown in detail in later pages.

2. Encouraging security cooperation

Encouraging cooperation on security is intended that the police assumes for himself the role of -Community security consultant who advises and urges the individual or the community to solve these problems in their own environment. Local Police advise and guide actors through operations planning and implementation. The aim is to encourage stakeholders to understand their own role as a developer of security and comfort in their area. To encourage security cooperation effectively police is often required to leave their comfort zones in the field of applying the word of law. The processing of local problems often calls for wider understanding of legislations than in traditional policing, to be able to determine responsibilities and liabilities correctly. For example many location in the city of Helsinki is somebody's workplace. Often the in background of work related security problems may be the Occupational Safety and Rescue Act omissions. Both of these are not used commonly or known by the police. Police works as a gathering authority who does not carry out these actions. Thus, uncomplicated cooperation between different actors is very important among the authorities. (Lähipoliisitoiminnan seuranta ryhmä 2011, Hyryläinen 2012)

3. Regular police operations

Police field operations comprises of all the usual police measures to maintain public order and safety. General police control measures are: control of the attacks, raids, and the general appearance on the street scene. The role of the regular police operations is to support Local problem solving model. Mainly by gaining information and as part of follow through and surveillance of effectiveness of solved problems. Regular police operations are not a part of problem solving per se but situational prevention.

Practical tools for Risk management

This is the step one of the local problem solving tool (Fig 5). Here are presented few practical tools for getting the best results out of this action. The goal of this phase is to get a fact based situational picture of the problem and to determine the local stakeholders that are affected by the problem direct or indirect. Keep in mind that every local problem has its interest group. Here is a check list that helps to understand a given problem.

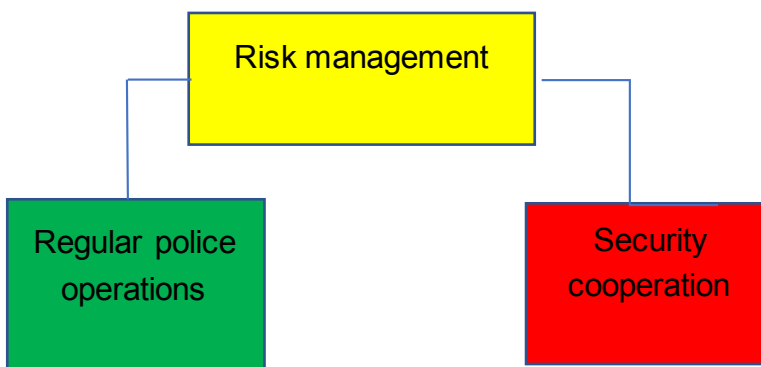
- Recognizing the problems and connecting it to a closed area
- Evaluating The frequency of the problems and hourly occurring
- Identifying the problem causers
- Identifying the effects of the problem
- Identifying problems collateral and mirroring damages
- Identifying the options to clear the problem, minimizing the damages of the problem, moving the problem or raising the targets resilience for the problem.

Practical tools for security cooperation

This is the step two of the local problem solving tool (Fig 5).. Here are given basic information on how to get started with security cooperation. Police calls the previously identified interest group together to have a meeting. In the meeting police, will present their results that they acquired through using the tool of Risk management (step one). For the meeting the police, have gathered information from its databases and they have drawn an assessment on the situation.

Police will challenge the group to assess the effect to their day to day operations, here it's important to take to account both the tangible and intangible costs. Police will ask and gather assessments of the effects from the stakeholders. It's also vital to assess realistically stakeholder's responsibilities and obligations. The main goal for the meeting should be to come up with a shared acceptable and realistic target state that everyone is willing to accept.

Fig 5 Utilizes the three stepped Problem solving tool

Experience-based observations of local problem solving

In the local problem solving is a common fact that problem seems more demanding than it will turn out to be, often the risk will be smaller than expected. These smaller interference cases can be very often solved using only a single tool. Sometimes a simple phone counseling may be a sufficient to measure for solving a separated problem. In reality it is uncommon that you have use all available three tools to overcome a problem. Everything is based on preventive action. Consequently, the mere malfunction or temporary removal of the problem should not be the ultimate goal. The aim is to train and advise within the territory of the community for independent preparedness, so that no longer problem will occur in the future (Lähipoliisitoiminta Itäisessä poliisipiirissä, 2010, Hyyryläinen 2012)

Local networks play a key role in the successful cooperation. Local problem solving-activities include participation in various local associations. Examples include regional official and working groups operating in various development projects in the region. acquired in cooperation networks familiarity and trust between the players facilitate and speed up the processing of different things, it is always easier to do business with a familiar person. A successful organization is not content with keeping things unchanged but is willing to network and to collaborate with different actors. Networking help ensure synergies and improve the social impact of the operation. (Hakala, Kaukonen, Lerssi & Thurs 2006, Hyyryläinen 2012).

A key means of achieving the objectives is to establish trustful relationships affecting the citizens' communities and getting community members involved in resolving their safety problems which affect them.

References

Ahoniemi, A. 2014. Peruskoulun ja poliisin yhteistyö Pro gradu

Aro, A. 2009. Poliisi ajaa sinisellä autolla – ja kasvattaa. Kuopion yliopisto. Yhteiskuntatieteellinen tiedekunta. Sosiaalityön ja sosiaalipedagogiikan laitos. Pro gradu -tutkielma.

Baker, D. 2013. Police and protester dialog: safeguarding the peace or ritualistic sham? International Journal of Comparative and Applied Criminal Justice,38, 83-104.

Brogden M, Nijhar P. 2005 Community Policing National and international models and approaches Willan Publishing 125-127

Calcara G, Forss M, Tolvanen MJ & Sund P, 2016 The Finnish Internet Police (Nettipoliisi): towards the development of a real cyber police

Community Policing Strategy 2007

Finland's European Crime Prevention Award entry application 2012. Available at: http://eucpn.org/sites/default/files/content/download/files/gp_ecpa_2012_fi_theanchorproject.pdf

Hakala, T., Kaukonen, E., Lerssi, R. & Taitto, P. 2006. Pelastuslaitoksen strateginen suunnittelu ja johtaminen. Pelastusopisto. Suomen Graafiset Palvelut Oy Ltd. Kuopio

Heiskanen, M. & Honkonen, R. 2005. Poliisi ja muutos. Asiantuntijoiden arvio sisäisen turvallisuuden tulevasta kehityksestä. Poliisiammattikorkeakoulun tiedotteita 46. Helsinki: Edita Prima Oy

Heiskanen, M. 2012, Poliisin ja oppilaitosten välinen yhteistyö. Teoksessa Lindfors, E. (toim.) Kohti turvallisempaa oppilaitosta!, s. 241-242.

http://tampub.uta.fi/bitstream/handle/10024/65529/kohti_turvallisempaa_oppilaitosta_2012.pdf?sequence=1.

Helsingin poliisilaitos. 2009. Lähipoliisitoiminnan pilottiprojektin loppuraportti

Helsingin Sanomat, 2013. Poliisi raportoi Greenpeace-mielenosoituksesta suorana netissä. Available at:

<http://www.hs.fi/kaupunki/Poliisi+raportoi+Greenpeacemielenosoituksesta+suorana+netiss%C3%A4/a1380946350700>

Hyyryläinen A. 2012. Poliisin ennalta estävän toiminnan kehittäminen

Internal Security Programme Helsinki 2012 40/2012 Ministry of interior. Available at:

http://www.intermin.fi/download/37402_402012_STOeng.pdf?c56c672f1c05d188

Itäinen poliisipiiri. 2011. Lähipoliisi- ja valvontaryhmän vuosiraportti.

Itäinen poliisipiiri. 2010. Lähipoliisitoiminta Itäisessä poliisipiirissä

Kerola E, 2015 Keski-Pohjanmaan Mobiili Lähipoliisi

Kostiainen R, 2009. Poliisi tavoittaa nuoret netissä. Haaste 4/2009

Lampikoski, M. 2008. Turvallisuus ja kriisitilanteisiin valmistautuminen kouluissa ja oppilaitoksissa – Poliisin mahdollisuudet. Sisäasiainministeriö.

Lindfor, E, Several, 2011. Kohti turvallisempaa oppilaitosta!. Available at:

https://tampub.uta.fi/bitstream/handle/10024/65529/kohti_turvallisempaa_oppilaitosta_2012.pdf?sequence=1

Marjamaa, 2012, Social Media and Police - Finnish Police

Metsäpelto 2016, Paikallinen ongelmanratkaisu

Nuorisoriikollisuuden syyt ja sen ennaltaehkäisy Valtteri Salo Tytti Porkka 2013 P149

Opetus- ja kulttuuriministeriö 2013. Turvallisuuden edistäminen oppilaitoksissa.

Available at:

Perrin A, 2015 Social Media Usage: 2005-2015 Available at:

<http://www.pewinternet.org/2015/10/08/social-networking-usage-2005-2015/>

Poliisihallitus 2010. Lähipoliisitoiminnan strategia - Lähipoliisitoiminnan ja

turvallisuusyhteistyön kehittämisen strategiset linjaukset ja tavoitteet. Poliisihallituksen julkaisusarja.

Poliisihallitus 2013. Poliisin tulevaisuus – tulevaisuuden poliisi.

[http://www.poliisi.fi/intermin/biblio.nsf/B5F9602F0C516E67C2257C610042D4C3/\\$file/492276_Poliisin_tulevaisuus_raportti_210x297_F1.pdf](http://www.poliisi.fi/intermin/biblio.nsf/B5F9602F0C516E67C2257C610042D4C3/$file/492276_Poliisin_tulevaisuus_raportti_210x297_F1.pdf).

Poliisihallitus: Poliisin ennalta estävän toiminnan hanke 2016

Poliisivuosikertomus 2012. Available at:

https://www.poliisi.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/intermin/embeds/poliisiwwwstructure/15036_Vuosikertomus2012.pdf?bd9bc640b141d388

Sisäasiainministeriö 2012. Turvallisuus perusopetuksessa. Available at:

<http://www.intermin.fi/julkaisu/062012?docID=32942>

Sisäasiainministeriö 2013. Ankkuri-malli moniviranomaisyhteistyössä Available at:

<http://www.intermin.fi/julkaisu/302013?docID=49475>

Tainen-Broms A, 2011. Poliisilehti 1/2011

Tiilikainen, Hertel 2010, Lähipoliisitoiminnan strategia Lähipoliisitoiminnan ja turvallisuusyhteistyön kehittämisen strategiset linjaukset ja tavoitteet 2010

Vilka, H. & Airaksinen, T. 2004. Toiminnallinen opinnäytetyö. Helsinki: Tammi.

Virta S. 2002 Local security management: policing through networks, Policing: An international Journal of Police Strategies and Management, 25,1,190-200

YLE internet 2013, Aika ajoi chatin ohi - Oulun poliisi lähti IRC-galleriasta. Available at

http://yle.fi/uutiset/aika_ajoi_chatin_ohi_-_oulun_poliisi_lahti_irc-galleriasta/6975103

Contact information

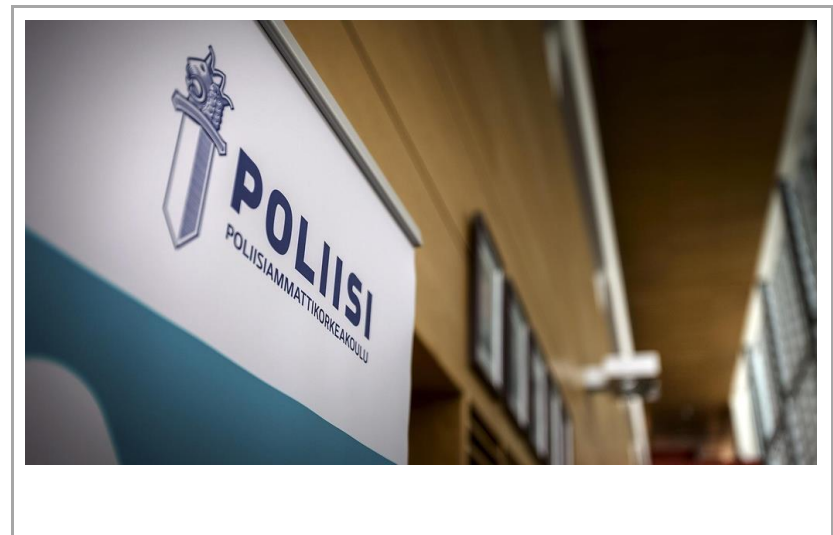
PO BOX 123 ([Vaajakatu 2](#))
FI-33721 Tampere, Finland

Telephone exchange: +358 295 480 121
Fax number: +358 295 411 860

www.polamk.fi
www.policeuniversitycollege.fi

Community policing – The Finnish model

Police university college

Kalle Härönoja

Contents

Finnish community policing - explained **1**

Ankkuri-model **2**

Local problem solving **3**

Virtual policing **4**

School policing **5**

Contact information **6**

School policing

Key elements

- Every school has a designated police officer whose task is to operate as a liaison officer between the school and police solve one security related problem at a time
- Activate stakeholders to solve their own security problems

Anticipation and cooperation for safer future

Traditionally school police officers have given lessons about traffic, legitimacy and drug education. After the reform designated police officers or liaison officers have shifted the focus out of giving lesson to a more reaction based and on demand based model. Because the resources are so few and the field of operations is so vast it is not possible to reach every single kid on a regular basis. It is more preferred to go to a given school if you get information of a particular issue i.e. teacher contacts the liaison officer that there has been suspicions of drug activity in the school's area. The officer can then go to the school and try make contact with the involved parties and to solve the issue at hand and by solving the issue effectively he can prevent similar things arising at the school's area in the future.

Virtual Policing

- Online Report a crime service
- The goal is to use wide range of different social media services
- Utilizes a strong online presence, to prevent crime, make it easier for people to contact the police and be able to react quickly to criminal offences, especially in social media.

"People's awareness of the presence of police on internet helps decrease the amount of cyber crimes".

Objectives of virtual policing are to support the strategic and operational goals of the police. To increase the visibility of the police, and there for offering possibilities for interaction and thus preventing crime. To provide general information, to give advice and to attempt to promote the social participation of citizens.

Constantly evolving field of police work. Different outlets for community policing, public relations, public announcements, and advisory purposes

Finnish community policing - explained

Community policing is a part of basic police operations that maintains close relations with citizens efficiently and with quality. Its purpose is to uphold security and the public's sense of security, to reduce and prevent offences and disturbances and thereby to maintain the positive public image and high level of trust attained by the police.

Community policing is not a separate function practiced by designated community police officers; it is an underlying concept of preventive and security-enhancing police operations, a set of principles and goals

that may be put into practice in a variety of ways. All police operations in Finland follow the principles of community policing, with an emphasis on providing police services in close relations with citizens efficiently and with quality. There are many approaches to this, depending on the problems and needs of any given local operating environment. Crime prevention activities of the police comprise an extensive field of operations, and it has been noted in many contexts that everything that the police do involves (or should involve) preventive actions or influences.

Under the Police Act, the tasks of the police include upholding social order and the judicial system, safeguarding law and order, preventing and investigating crime and referring investigated offences to a prosecutor for consideration of charges. The police are required to cooperate with other authorities, local communities and local residents in maintaining security. Performing the duties provided for in the Police Act in close relations with citizens efficiently and with quality is what community policing is all about.

Ankkuri-model

Key elements

- Multi-government co-operation of different authorities
- "One stop" - ideal for comprehensive services
- Utilizes several practical level response models

"Community policing at its most effective."

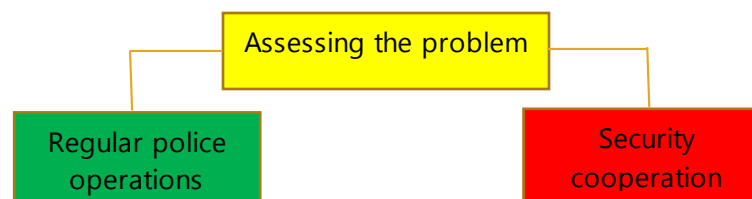
End the vicious cycle of crime

The purpose of Ankkuri activities is early intervention in juvenile delinquency and intimate partner violence as well as the enhancement of preventive police work in the Province of Kanta-Häme. Ankkuri teams comprise a police officer, a social worker, a psychiatric nurse and a youth worker. These professionals engage in close cooperation, bringing their professional expertise and the support and expertise of their respective organisations to the team. This makes it possible to combat juvenile delinquency more effectively and to carry out a comprehensive assessment of the victims' and the perpetrators' circumstances.

Local problem solving

Key elements

- Police acts "as an internal security consultant" for the community
- solve one security related problem at a time
- Activate stakeholders to solve their own security problems
- Utilizes the three stepped Problem solving tool

Anticipation and cooperation for safer future

Local problem solving means of addressing security threats and criminal phenomena even before the security problem endangers the safety of city residents, or feeling, or lead to exclusion of the offender and the criminal lifestyle

A key means of achieving the objectives is to establish trustful relationships affecting the citizens' communities and getting community members involved in resolving their safety problems which affect them